

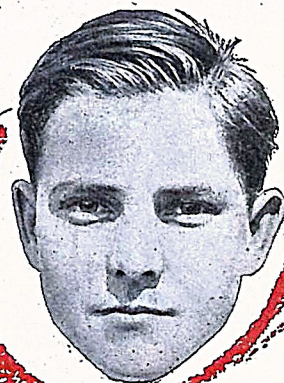
Island Jørgensen, Jørgensen

SPEJDERNES MAGASIN

Gladeligt

Nyaaar

14. Aargang Nr. 4

Januar 1930

TH.E. OLSEN

Kobbersmed

FREDERIKSSUNDSVEJ 30

TELEFON TAGA 3526

703

*Ønsker De smukt udført
Kobbersmedearbejde,*

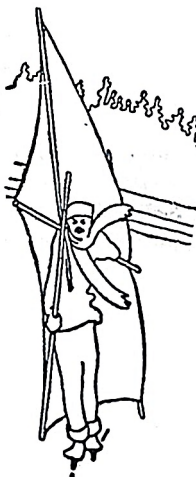
Brændekar - Jardinierer - Lygter

og andre haandforarbejdede Genstande.

FORLANG TILBUD

Tilkendt Guldmedaille med højeste Udmærkelse.

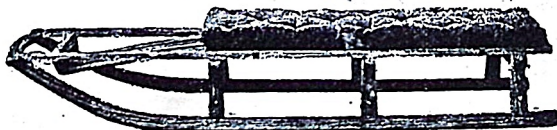
SKI KÆLKE SKØJTER

Fyrreski 6' med Luleaabindinger.....	Kr. 11,00
Birkeski 6' med Huitfeltbindinger.....	„ 17,50
Svensk Birketræskælk 3 Mands	Kr. 13,50
Davos Rodel 3 „	„ 15,00
Norsk Fiskekælk 3 „	„ 32,00
Junior Kunstløberskøjter.....	Kr. 5,50
Polar Rex nyeste Model med Torpedoløb	„ 5,00
Kunstløbskøjter.....	Kr. 18,00 og 14,00
Skøjtesejl.....	Kr. 10,00

Lembckes Friluftstudstyr A/S

Nørregade 15 K. . Byen 4986.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

14. AARG.	JANUAR	1930
-----------	--------	------

Jeg ønsker jer hver især et godt Nytaar — ikke i ubestemt Almindelighed, men et godt Spejderaar!

Uden at nævne alt, hvad jeg kunde unde jer, og hvad jeg gerne vilde ønske af jer, maa jeg holde mig til det allernærmeste, til den forestaaende Vinter. Det er vel nok den Aarstid, der bringer flest Glæder ude i Vejret. Den Leg og den Sport, Drengene kan øve ved Vintertid, er noget af det mest fornøjelige, og den staar aaben for enhver Dreng, han være sig rig eller fattig, stor eller lille.

Det er et Liv, der gør en Dreng behændig; det giver ham Kræfter. Og saa giver det ham Dristighed; Leg i Sne eller paa Is gør ham kæk; det kalder paa det rigtige Drengesind, det, der bliver til dygtigt Mandssind, kraftig Mandsvillie. Og det giver godt Humør!

Men naar Sneen dækker Markerne og Skovbunden, og Frosten har stivnet dens Overflade, saa har Markens og Skovens Dyr det ondt. Det var en god Gerning, en ægte Spejdergerning, da Spejderne i Fjor tog det Hø og Halm og Korn, som mange Landboer gav til de vilde Dyr, og bragte det ud i Skovene og paa Markerne.

Brug jeres Kælk med Liv og Lyst, men glem ikke Dyrene.

Brug ogsaa jeres Skøjter, eller glid ned ad Banerne paa Træskoene, slaa flotte Herresving eller dans let og elegant over Isens Flade; jeg ønsker jer al den Glæde, I kan faa af det!

Glem blot ikke, at inde under Isen over Damme og Søer lever mange Smaafisk, og de skal have Luft. Derfor gør I ogsaa en god Gerning ved Morgen og Aften at hugge en Vaage i Isen; Stumperne maa fiskes op, ellers fryser Hullet for hurtigt til.

Men vov jer først ud fra Kysten, naar Isen kan bære mange.

Se disse Par Tilfælde, jeg her har omtalt, skulde vise, hvad jeg ønsker jer ved at sige: godt Nytaar. Hjælp, hvor du hjælpe kan, der er saa mange, der har Hjælp behov; og brug din Fritid, saa du kan blive rigtig glad af det, ogsaa bagefter.

H. A. Svane.

Bestyrelsens Formand.

VED LEJRBAALET.

Den første Patrulje.

Jeg var forleden sammen med min gamle Patrulje, og den fortalte mig jo blandt andet, at Spejdere i „vor Tid“, det vil sige for tyve Aar siden, var helt anderledes dygtige, end de Spejdere, der nu staar i Korpsen.

Naa, jeg tog det ikke videre alvorligt, for de kender ikke saa meget til jer, men rigtigt er det, at vi den Gang var svært dygtige til at færdes i Terrænet.

Der er for mange H. Kl. Spejdere,

sagde de. Den Gang bar enhver Spejder, der vilde regnes for noget, sit I Klasses Mærke. For slet ikke at tale om Duelighedstegnene; fem havde man mindst for at hævde sin Patruljes Ære og vise dens Dygtighed. Den „koparrede Race“ er uddød, sagde de; det ser meget raskt ud med nøgne Underarme, men de er jo ogsaa „nøgne“ paa Overarmene, — og dermed mente de, at I ingen Mærker havde. Ingen Mærker er jo meget sagt, men sammenligner jeg jer med de engelske Spejdere, jeg saa i Sommer, maa jeg indrømme, at de lignede „vore gamle Spejdere“ mere paa Arme, end de lignede jer.

Engelsk Indbydelse.

En Tropsfører i Kent har inviteret 2 danske Spejdere til at deltage i hans Trops Sommerlejr i Nyskoven en Uge i August Maaned 1930. Efter Lejren indkvarteres Spejderne hos en engelsk Familie i en Uge. Alt — undtagen Rejsen — er gratis. — Ansøgninger om Deltagelse indsendes sammen med Stambogsblad gennem Trop, Kolonne og Division til Korpskontoret.

Jamboreeknappen.

Alle Deltagerne i Jamboreen har sikkert nu modtaget den lille „Mindeknap“. Denne skal bruges til at knappe den venstre Brystlomme med. Hvis en Spejder har deltaget i Jamboreen i 1924 (og derfor har en Knap i Forvejen), skal den bruges til højre Lomme. Hvis en Spejder har

deltaget i begge de tidligere Jamboreer, skal Knappen bruges til Erstatning for en af de Knapper, som selve Blusen knappes med. M. a. Ord anbring ikke Jamboreeknappen som et Udmærkelsetegn men som en Nyttegenstand!

Aar 1929

er endt, og det indeholdt sikkert en Mængde glade Dage for jer. I har lært noget og er blevet dygtigere, men lad os ikke tænke for meget paa det, lad os hellere tænke paa, at nu kommer der et nyt Aar,

Aar 1930,

og det skulde I gerne have en Mængde ud af, og det faar den, der vil noget. Den, der blot lader Aarets 365 Dage regne ned over sig og tager det hele, som det falder, maa finde sig i, at de fleste Dage bliver ubetinget kedsommelige. Nej, den, der vil noget, han faar noget ud af Dagene. Glem heller ikke i det nye Aar, at de spejdermæssige Færdigheder ikke er de vigtigste for en Spejder. I bærer den samme Uniform som Spejderne Verden over. Og det gør I ikke blot, fordi I uddanner jer og lever paa Spejdervis, men fordi I som alle Spejdere har lovet at gøre jert bedste for at holde Spejderloven. Og de yngste i Korpsen, Ulvene, har lovet at gøre alt, hvad de kan, for at holde Ulveloven.

Julen er Tiden, hvor man glæder andre med Gaver og selv faar Gaver. Nytaar er Dagen, hvor man forlanger noget af sig selv, og siger til sig selv, hvorledes man vil prøve at være i hele Aaret, der kommer.

Sig til jer selv, at I vil prøve paa at holde Ulveloven og Spejderloven endnu bedre i Aar end sidste Aar. Tænk som Spejder, og gør kun det, som I selv synes, en Spejder bør gøre.

Hvis nogen spurgte mig, hvad jeg forstaar ved en Mand, saa vilde jeg svare ham: Een, der kun gør det, han selv synes er rigtigt. Glædeligt Nytaar.

A handwritten signature in cursive script, likely belonging to the author of the article.

I SNEHYTTE

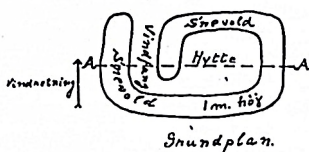
AF. O. H. THOMSEN

Det er jo kun sjældent, at danske Drenge har Lejlighed til at dyrke rigtig Vintersport. — Sidste Vinter dannede en herlig Undtagelse; i over 3 Maaneder havde vi klingende Frost med Masser af hvid Sne. Der var saaledes den bedste Lejlighed til at realisere den Plan, vi i lange Tider havde drøftet, at foretage en week-end-Tur med Overnatning i Snehytte.

Det er en Lørdag Aften, kort efter Nytaar, alt er i Orden, meterhøje Snedriver og 10 Graders Frost.

Tre store Drenge, udrustet med de fornødne Uldveste, islandske Vanter og Tæpper, drager af Sted fra Byen i den mest pragtfulde Vinteraften. Det er stjerneklart, og den lette Vinds Susen i Granerne lyder som Orgelmusik til

vor Vandring. Efter at vi har forladt den sne-ryddede Vej, hvor hvert Skridt giver knirkende Genlyd fra den diamantblinkende Frostsne, forcerer vi adskillige Snedriver, hvor vi synker i til Livet. Vor Vandring standes af og til, og vi iagttager Dyrespor, som tydeligt ses i Sneen, — dér har „Skrædderen“ lystigt hoppet af Sted, og hvad er det for en Fugl her? — Endelig naar vi Maalet for vore Anstrengelser — vor Lejrplads, — der ligger beskyttet paa tre Sider af skovbevoksede Brinker og paa den fjerde Side med den mest storladne Udsigt over Furespens vidtstrakte Isflader. Forpustede og dampende smider vi de yderste Lag Uldtrøjer og gaar i Gang med Snehytten. Brinken mod nordøst bliver os en stor Hjælp, for bag den har der dan-

net sig et stort Forraad af Byggemateriale — en mægtig Snedrive. Vi gaar løs paa den med vore Spader,

men da Sneen er løs som Pudder, er Arbejdet besværligt. En af de mest studerede af os kommer imidlertid i Tanker om, at han en Gang har læst noget om, at man med Forsigtighed kan skære Frostsne ud i store Blokke; dette bliver forsøgt, og det viser sig at være en fortrinlig Maade. De store Sneblokke bliver dog ikke til ret meget, naar de bliver banket sammen i de Snevolde, der skal danne Hyttens Vægge. Vi er jo godt klar over, at det vilde være en god Idé ef-

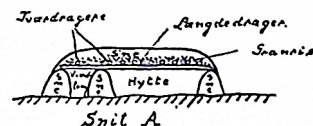
terhaanden at overhælde

Snevæggene med Vand, men dette lader sig ikke gøre her, da Vandet er for langt borte. Tre Timers ihærdigt Arbejde resulterer i, at Hyttens og Vindfangets Vægge staar færdige. Hytten der er beregnet til fire

Den færdige Snehytte

Mand, er 2×2 Meter og Væggenes Højde ca. 1 Meter (se Skitserne), Tykkelsen er ca. 1 Meter for neden. Efter dette mægtige „Jordarbejde“, hvor vi har flyttet ca. 100 m³ løs Sne, gaar vi alle tre ind i Skoven for at samle Grene og Granris til Hyttens Tag. Heldet eller rettere Vinden kommer os atter til Hjælp — en ung Bøg har maattet neje sig for Vinterstormen — den kommer til at tjene som Hoveddrager i vor Tagkonstruktion, som skal være meget stærk for at bære al den Sne, der skal tætte Taget. Bærekonstruktionen for Tagdækket bygges efter alle Kunstens Regler og tættes med Granris, hvorefter den dækkes med Sne. Endelig har vi kastet den sidste Skovl Sne paa Taget, og vi kan efter ca. $4\frac{1}{2}$ Times strengt Arbejde glæde os over vor lune Hytte, som var langt bedre end Telt, Lade eller andet til at yde Beskyttelse mod Nattens bidende Frost. Paa rig-

Medaljen for rask Daad.

Spejder Ib Mentz' Bedrift.

Søndag Eftermiddag den 14. Juli i Aar tilbragte Ib Mentz, 6. Vesterbro Trop, og hans Familie i Hornbæk Klitter. Det blæste temmelig stærkt, og der gik en haard Strøm ud ad Kysten. Ib var iført Badedragt. Pludselig hørtes i en Afstand af ca. 300 Meter fra den Klit, hvor Familien laa, høje Nødraab. Uden Betænkning og uden at sige et Ord styrtede Ib af Sted ned mod Stranden, hvor han i en Afstand af ca. 200 Meter fra Strandkanten opdagede en Mand, der kæmpede med Bølger og Strøm. Saa hurtigt som muligt svømmede Ib ud mod den druknende, som stadig raabte om Hjælp. Samtidig svømmede en anden ung Mand fra et andet Sted af Strandbredden ud mod den druknende.

Da Ib efter en meget anstrengende Svømning naaede ud til den nødstedte Mand, var denne uden Bevidsthed, men den anden Svømmer var just naaet ud til ham og holdt ham oppe. I Fællesskab hjalp de to Svømmere herefter Manden ind til Land efterhaanden hjulpet af adskillige andre Svømmere, som havde sluttet sig til Redningsarbejdet. Da man naaede Kysten med den druknende, var en stor Menneskemængde samlet, deriblandt nogle Læger, som straks tog sig

af den bevidstløse Mand, som det temmelig hurtigt lykkedes at bringe til Live.

Maaske kan man ikke sige, at Ib Mentz har reddet et Menneskeliv, men han har vist saa gode Spejdermæssige Egenskaber, Mod og Resoluthed, at Spejderkorpsets Bestyrelse har ønsket at hædre ham med Medaljen for rask Daad. Denne fine Udmærkelse blev overrakt Ib af Kolonnechefen foran Fronten af Troppen d. 8. Decbr.

Det hænder af og til, at velmenende Folk, som ser lidt sort paa Tingene, hævder, at Spejdere nu om Stunder har glemt deres Pligt til at gøre en goodturn hver Dag, — den Pligt, som Baden-Powell altid har opstillet som en af Spejdernes fornemste Pligter. Jeg tror ikke, det passer, for Gang paa Gang viser det sig, at Spejdere herhjem-

me og overalt i Verden er beredt — paa den rette Maade til at hjælpe, hvor der er Brug for Hjælp. Det er selvfølgelig ikke alle, der er saa heldige, at de kan faa Lejlighed til at redde Menneskeliv, — og faa Medalje og deres Billede i Avisen. Men det er heller ikke det, det kommer an paa. Hvis Aanden er den rigtige, og Hjælpen ydes som den Selvfølge, den bør være, — ja, saa handler Spejderen altid som en ægte Spejder.

Ib Mentz.

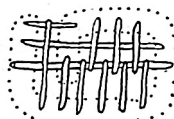
tig Polarmanér koger vi Te af Sne, men forbavses over den Mængde Sne, der skal til for at skabe en Kedel Vand. Først nu ved Lejrilden har vi Tid til at beundre de smukke Omgivelser, der i den hvide Vinterdragt gør Æventyret fuldstændigt. Gennem de ranke Graner paa Brinken mod Syd lyser et rødt Skær paa Himlen og giver Landskabet en luende Refleks — fra Tid til anden lyder hule Drøn som Kanontorden ude fra Fureløben — det er Isfladerne, der bryder — og vidner om Naturens Mægtig-

hed; — det er blevet sent, vi maa til Køjs for Dagen i Morgen skal udnyttes. Som lejrante Spejdere er vi klar over, at det vigtigste er at have rigeligt under sig, og det viser sig ogsaa

næste Morgen, at vi har tilbragt en fortrinlig Nat.

Søndagen benyttes til Skjøttløb, Skiløb og Kælkning. Ved Middagstid tilbereder vi vor Middag, som i enhver anden Lejr og vender Søndag Eftermiddag tilbage til Byen efter en veltilbragt week-end.

O. H. Thomsen.

Tagkonstruktion,
der dækkes med Granis og Sne

BREVE TIL JØRGEN

København, den 26. December 1929.

Kære Jørgen!

Først og fremmest maa jeg jo ønske dig et rigtig godt og glædeligt Nytaar.

Tro ikke, at dette kun er en Frase fra min Side, nej, jeg haaber af hele mit Hjerte, at det ny Aar maa give dig alt, hvad du ønsker dig, og at du i enhver Henseende maa „gaa videre frem“. —

Du behøver ikke være bange for, at jeg skal holde en Gardinprædiken for dig — det bryder du dig selvfølgelig ikke om at høre, ved jeg — men paa den anden Side er der noget særligt ved Aarsskiftet, som gør, at jeg føler Trang til at være en lille Smule mere alvorlig, end jeg plejer. Jeg holder jo ikke saa lidt af dig, Jørgen, og jeg vil derfor gerne have, at du ja, at du bliver saa lykkelig som muligt.

Det er jo saadan med os Mennesker, at der ligger en Mængde i os baade af godt og daarligheds, og i vid Udstrækning er vi selv Herre over, om det ene eller det andet skal vokse frem. Har du det ikke som de fleste andre, at du ved Begyndelsen af et nyt Aar fatter en Mængde gode Forsætter? Det har du sikkert, for det er nemlig ikke saa svært. Man ved jo altid, hvordan det hele egentlig bør være. Vanskeligheden ligger i det at holde fast ved de gode Forsætter; men der har vi Spejdere en god Hjælp igennem vort Spejderløfte, — jeg tror, at dette ogsaa betyder meget for dig. Selvom vi ikke gaar hver Dag og taler om Løftet, skulde det være en stadig Drivfjeder for os. Paa samme Maade er det med Spejderloven. Den taler vi mere om — maaske for meget. Der

er mange Spejdere, som kan den udenad — paa samme Maade som de kan de tyske Præpositioner. Hvis denne Lov skal betyde noget for os, maa vi forstaa den helt — og forstaa, at den kan bruges hver Dag og hver Time paa Dagen. Ligegyldigt hvilket Arbejde vi har, staar vi overfor en lang Række af Afgørelser, mange maaske smaa og betydningsløse, men Afgørelser er det, — og ved disse Afgørelser skal vi bruge Spejderloven.

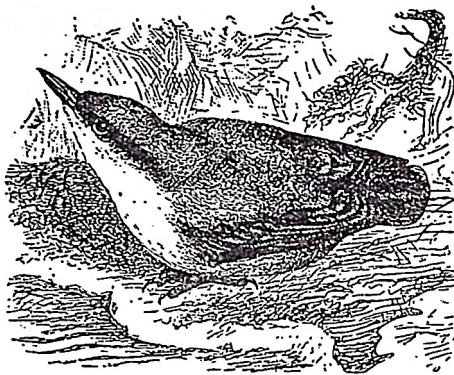
Jeg vil foreslaa dig een Ting i det ny Aar; du er vist gammel nok til at forstaa Betydningen og Nytten af den. Brug 5 Minutter hver Aften, naar du er kommet i Seng, til at gennemgaa Dagen i Tankerne og gør op ganske ærligt med dig selv, hvordan du har truffet dine Afgørelser. — Det er nødvendigt at gøre sin Pengekasse op hver Aften, hvis man er Forretningsmand, — men den anden Afgørelse er i Virkeligheden nødvendig for alle Mennesker.

Hvis du er ærlig og paalidelig i Pengesager, lægger du Grunden til en Formue, hvis du er ærlig og paalidelig overfor dig selv, lægger du Grunden til det, der er langt værdifuldere: en stærk Karakter.

Godt Nytaar!

Din

Christian

NATUREN I JANUAR

DAGENE LÆNGES, Vinteren strenges. Det er en god, gammel Talemaade, som er kendt af enhver levende Skabning, om ikke maaske af Ord, saa dog af Erfaring.

Januar Maaned er vist nok den vanskeligste at komme igennem, — den ligger midt i Vinterens Hjerte, Resterne af Sommerens rigt dækkede Bord er for længst spist op, og endnu er der et Stykke Tid til, at det gyldne Foraarskal holde sit Indtog over Landet. Foraarslængslerne har derfor endnu ikke rigtig gjort sig gældende; det er ellers nok noget, der kan hjælpe paa en sulten Mave. Har Menneskene paa mange Punkter desværre opgivet at træde hjælpende til, er det et stort Gode, at Naturen selv har gjort, hvad den kan for at hjælpe sine Venner over den strenge Tid. Talrige af dem sover deres Vintersøvn dybt nede i Jorden, tærende paa deres Fedtlag; Insekterne ligger gemt i deres lune Puppe- og svøb og aner intet om den haarde Kamp for Tilværelsen, som kæmpes netop nu.

De Pattedyr, der strejfer gennem de hvidpudrede Skove og over de tomme Marker, er forsynet med en Vinterpels saa lun og varm, som intet Menneske kan lave sig den bedre. Se paa Hjortene hvorledes deres Pels er tyk og strid, saa man næsten kan begrave sin Haand i den; se paa Egern, det optræder i en Graaværkspels saa tæt og fin, som mangan Dame vil misunde det. Det hører nu til de Dyr, man absolut ikke skal ynke, for det har forstaaet at samle til Bunke, medens Tid var; et Par gamle Kragereder har det fyldt med Nødder og Kogler, og til disse kan det altid ty, hvis det følger Trang til et solidt Maaltid. De smaa Skovmus og Markmus har fulgt dets Eksempel; ganske vist har de ikke benyttet Kragereder til Spisekammer, men de har fundet sig en lun Krog under en gammel knudret Egerod, hvor de hygger sig, medens Sneen falder og udsletter alle Spor. Muldvarpen flyt-

ter sine Gange et Stykke længere ned i Jorden, hvor Frosken ikke kan naa den, og hvor den ogsaa er sikker paa at træffe Regnorme. Iøvrigt er det ikke ualmindeligt, at ogsaa den laver sig et lille Reserveforraad; man finder nemlig ofte ved Efteraarstid i Muldvarpeboet Regnorme, hvis forreste Led er sønderbidt, saaledes at Regnormene er blevet lammet men ikke dræbt. Muldvarpen sikrer sig derved, at dens Kjødforsyning holder sig frisk og levende uden dog at stikke af.

Det, der mest præger Naturen i Januar, er dog alligevel Fuglene, først og fremmest Mejserne. I December gjorde de sig gældende, og de fortsætter dermed i Begyndelsen af det nye Aar. Hvad er vel alle Tropernes skrigende Farver mod Musvittens skønne gule og blaasorte Toner, mod Grønsiskenens gulgrønne Farver, der synes at give Genskin i den hvide Sne. — Spætmejsen er en lidt brutal Fyr, han taaler ikke for mange Naboe ved Fuglebrættet, som han heldigvis kun aflægger smaa lynsnare Visiter, for saa at forsvinde op paa den nærmeste Træstamme, der straks bliver grundigt eftersøgt i hver en Revne og Sprække — og ve den Insektlarve eller Puppe, som har søgt Tilflugt dér, den hales ubarmhertigt frem og sluges i én Mundfuld, og videre spørges der efter mere Mad. Ustandselig er Spætmejsen i Bevægelse, snart med Hovedet ned og snart op, ingen Stilling synes umulig for den at indtage. Det er iøvrigt noget, som karakteriserer de fleste af de Fugle, som færdes paa denne Tid, at de har Ild i Blodet. Naa, deres Arbejdsdag er ogsaa kun kort, ret tidlig paa Eftermiddagen søger de fleste af dem hjem til deres Smuthuller for at tilbringe Natten dér.

Foruden de hjemlige Fugleskarer faar vi ogsaa talrige Besøg af fremmede. Det er især Fugle, som har hjemme længere Nord paa, og som finder, at den danske Vinter er mild imod den Vinter, de forlod i deres Hjemland.

Blandt de Vintergæster, som vi altid sikkert kan regne med, og som altid burde modtages med Glæde, er Dykender, først og fremmest Troldanden. Denne lille, sorthvide Fugl med det gnistrende gule Øje og den kække Top liver op paa vore Søer i store Flokke og giver derved deres Bidrag til, at Vinterens Maaneder ikke skal synes tomme for Liv.

Ingvald Lieberkind.

Spejderliv i gamle Dage.

Med Illustrationer af Spejder Morten Jensenius.

Det var sent, Baalet flammede, og Gnisterne steg op mod Himlen

Da den graanede Gubbe havde siddet tavs længe, medens vi andre sang, rømmede han sig, tændte en gammel Pibe, som han bakkede eftertænksomt paa, strøg nogle Gange igennem det stride Skæg og sagde: „Ak nej. I skulde have været Spejdere, da jeg var Dreng. Den Gang fandtes der Spejdere, og da oplevede man noget. ... Nu sker der jo aldrig noget Næh, jeg husker f. Eks. engang, da vores Patrouille var paa Tur i Ermelunden, — det var i de Tider nærmest en Urskov, hvor man let kunde fare vild, hvis man ikke var dygtig til at bruge Kompas. Pludselig kom vi paa Sporet af en Ræv, som vi naturligvis forfulgte. Vi løb, naar jeg selv skal sige det, udmærket, saa det lykkedes os at fange den og binde den med et Redningsreb, som vi havde flettet af Siv. Men vi var paa den Maade kommet saa langt bort fra Lejren, at det var blevet Aften, før vi naaede hjem, og det var nu saa mørkt, at vi ikke kunde finde Indgangen til Teltet. En af mine Kammerater, som havde 43 Duelighedstegn, bl. a. Zoologmærket, gik saa ud og fangede en Mængde St. Hansorme, og dem anbragte vi paa Bardunerne og fandt paa den Maade Indgangen. Men inde i Teltet var det endnu mørkere. Ja, I kan slet ikke forestille jer, hvor mørkt, der var. Det var saa mørkt, at vi maatte raae for at finde Munden, da vi skulde spise vores Aftenklemmer. Nej, saadan noget oplever man ikke nutildags Ræven, spørger I? Ja, den dresserede vi og lærte til at trække vores Patrouillekærre. Den var meget lærenem, den lærte ogsaa at slikke Havregrødstallerkenerne

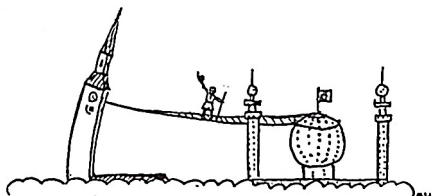
rene, saa vi ikke behøvede at vaske dem af.

Næh, det var andre Tider den Gang. Kan I huske den store Opvisning i Tivoli for mange Aar siden? Nej, selvfølgelig kan I ikke det, for I var jo slet ikke født endnu. — Vi skulde rejse Telte paa Kunstnerplænen, og det skulde gaa stærkt. Min Fader, som da var en temmelig ung Mand, var inde for at se paa os, men han fik desværre ingen Fornøjelse af det, for medens han uforsigtigt nok vendte Hovedet bort for at nyse, havde vi rejst alle de 30 Telte; men vi lavede for Resten ogsaa andre Ting. Vi lavede en Tovbro fra Raadhustaaet og over til Koncertsalens Kuppel, og Vesterbroerne, der ogsaa den

Gang var nogle vældige Karle, stillede sig op i en Pyramide — ikke saadan en elendig een, som I lavede ved Jamboreen paa 3 Etager — nej, den var paa 14 Etager, og ved Hjælp af et Par Reb havde de lavet en Elevator inde i Midten af Pyramiden. Til sidst sprang de ned allesammen paa én Gang og slog Kolbøtter og Flik-Flak hen ad Græsset. Jo, det var alligevel en Opvisning, man husker.”

Da Gubben var kommet hertil, gav vi ham Valget mellem at dø Druknedøden eller blive brændt langsomt paa Baalet, — og saa flygtede han desværre.

Rekrut Palle.

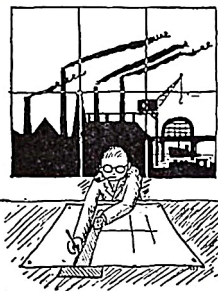
Hvordan bliver man —?

II.

Ingeniør.

Den Tid, da Akademikerne kunde betegne sig som Herrer i Aandernes Rige, er vist nok uigenkaldelig forbi, og den nationalliberale Tidsalder; hvor den jævne Mand omfattede de gejstlige og juridiske Embedsmænd og til Nød maaske Apotekere og Læger med kvalificeret Recept, er nu kun Historie. Tegnet paa videnskabelig Dannelse er ikke mere et græsk eller latinsk Citat, lige saa lidt som det at have Citater af et eller flere af Verdenslitteraturens Størværker paa rede Haand er af afgørende Betydning. Akademikernes Hovedopgave i det moderne Samfund bliver mere og mere den at være Produktionens Tjenere, og den gammeltdags spekulative, rent formalistisk uddannede Akademiker er ikke i Kurs mere. Den Akademiker, der nu er Brug for, er den, der kan gennemsyre Praksis med videnskabelig Metode og den stigende Specialisering medfører, at Ordet Akademiker nu maa dække et lidt videre Begreb end det tidligere her i Landet almindelige. Ved Akademikere bør nemlig ikke længere alene forstås dem, der dyrker de Studier, der fra gammel Tid har været henlagt til Universitetet, men kort sagt alle, der har faaet en Uddannelse med det Formaal at kunne tænke og arbejde videnskabeligt, og dette vil her i Landet ogsaa sige Polyteknikere, Veterinærer, Forstmænd, handels-højskoleuddannede m. fl.

Blandt de Akademikere, der staar i første Linie som Produktionens Tjenere, maa vel særlig Ingeniørerne nævnes. Den danske Ingeniørs Uddannelse er god, og Danmark har adskillige tekniske Foretagender af høj Rang. Det har ganske vist undertiden knebet med at faa Anvendelse for den gode Ingeniøruddannelse i forskellige af Erhvervslivets Grene, men efterhaanden som den nuværende Udvikling, der overalt i Ind- og Udland er præget af den videnskabelige Tekniks Betydning for Samfund og Erhvervsliv, skrider frem, vil der ogsaa her i Landet i høj Grad blive Brug for Ingeniører, der forener fremragende personlige Egenskaber med en første Rangs Uddannelse; det er den høje Kvalitet og ikke det store Antal, det kommer an paa. Derfor bør ogsaa den, der ikke følger, at hans Evner absolut gaar i den Retning, Studiet kræver, gaa over til et andet Fag, inden han har ofret for lang Tid

paa det. Studiet varer normalt 5 à 6 Aar og dyrkes paa Polyteknisk Læreanstalt i København. For at faa Adgang til Læreanstalten maa man enten være matematisk-naturvidenskabelig Student eller bestaa en dertil svarende Optagelsesprøve.

Der var en Tid, da man herhjemme mente, at der efter Krigen vilde blive Brug for danske Ingeniører i stor Maalestok — det halve Europa skulde genopbygges af danske Ingeniører —, men det var et

afgørende Fejlsyn, hvis Følger vi har lidt under i Form af arbejdsløse Ingeniører, idet Tilgangen til Studiet blev altfor stærk. I Tiaaret 1910—20 steg Antallet af polytekniske Kandidater fra 1538 til 2520, og indtil 1926 steg det til 3465, hvilket vil sige, at der i hvert af de to nævnte Tidsrum uddannedes flere Ingeniører, end der ialt var uddannet fra den polytekniske Læreanstalts Oprettelse i 1829 og indtil Aaret 1900, paa hvilket Tidspunkt der ialt var udgaaet 846 polytekniske Kandidater.

Som Følge af den Overproduktion, der har været, er Udsigterne i Øjeblikket ikke særlig tillokkende, selv om Forholdene maaske vil trække sig noget i Lave i de kommende Aar. Det samlede Antal nulevende polytekniske Kandidater er 3879, og det Antal Ingeniører, der er i Udlandet, holder sig som oftest i Nærheden af 10—15 pCt. heraf. Imidlertid er der for Tiden meget ringe Chancer for en dansk Ingeniør i det europæiske Udland; de fleste Steder er der arbejdsløse Ingeniører. For den, der i en Aarrække kan og vil forlade Danmark og har de nødvendige Sprogkunderskaber, kan der være gode Chancer i Sydamerika og i U. S. A., men det sidstnævnte Sted kan Indrejsetilladelse ikke uden videre opnaas. Enkelte vil maaske ogsaa kunne finde Plads i Australien, medens der f. Eks. ikke mere i et Land som Siam i nævneværdig Grad vil være Virkefelt for danske Ingeniører. Men den, der ønsker at skabe sig en Stilling herhjemme, skal ikke blive for længe ude — som oftest ikke mere end ca. 5 Aar. Herhjemme er Forholdet det, at ca. 10—11 pCt. af samtlige Ingeniører har selvstændig Virksomhed, ca. 35—40 pCt. har privat Ansættelse, og i Stat og Kommune er der ansat ca. 40 pCt., der fordeler sig med meget nær 20 pCt. hvert Sted.

NOGLE GODE LEGE

Tyrefægtning.

Leges af 12 Mand — 1 Tyr, 1 Matador, 4 Toreadorer og 6 Pikadorer.

„Tyren“ kommer ind paa Arenaen med 5 Pafirstrimler anbragt paa Ryggen. Toreadorerne skal forsøge at tage disse Strimler. Dersom Tyren rører en Toreador eller Pikador, er denne dræbt.

Pikadorerne har til Opgave at søge at tiltrække sig Tyrens Opmærksomhed, saaledes at Toreadorerne lettere kan faa fat i Strimlerne. Toreadorerne maa søge Tilflugt udenfor Arenaen indtil tre Gange. Det er kun tilladt at tage én Strimmel ad Gangen.

Naar alle Strimlerne er taget, eller alle Toreadorerne dræbt, bindes Tyren for Øjnene og faar et Tørklæde stukket ind under Bæltet som Hale. Matadoren skal nu forsøge at tage Tørklædet uden selv at blive rørt af Tyren.

Triangulær Tovtrækning.

Tre Patruljer. En Mand fra hver Patrulje fatter et Tov, der er bundet sammen til en Ring; lige stor Afstand mellem de tre Deltagere. En Hat

anbringes 2 Meter bag hver Deltager. Den, der først faar fat paa sin Hat, har overvundet de to andre Deltagere.

Kan ogsaa leges af 4 Mand ad Gangen.

Finde Numre.

Paa et Bord tegnes et Antal Cirkler, hver Cirkel nummereres, hver Deltager stilles i tre Skridts Afstand fra Bordet, som han faar Lov at betragte i f. Eks. $\frac{1}{2}$ Minut. Derefter bindes han for Øjnene, drejes tre Gange rundt og maa saa forsøge at anbringe sin Haand i en, eller saa mange han kan, af Cirklerne. Man opnaar ligesaa mange Points, som Tallene i de berørte Cirkler angiver. Det tillades Deltageren inden Forsøget at berøre to af Bordets Hjørner.

Finde Navne.

Hver Mand i Patruljen faar et Eksempel af samme Tryksag (Bog, Avis, Cirkulære el. lign.). Patruljeføreren nævner et Ord, der forekommer i Texten. Den første, der finder det, faar et Point.

En Optælling i 1929 gav til Resultat, at naar Ingeniører er naaet omkring 50 Aars Alderen, vil de selvstændige Ingeniører have naaet en Gennemsnitsindtægt paa ca. 17—18000 Kr. De privat ansatte vil have naaet en Gennemsnitsindtægt paa ca. 19 000 Kr.; de i koncessionerede Selskaber ansatte Ingeniører ca. 18 000 Kr., de kommunalt ansatte ca. 9 200 og de statsansatte ca. 9 000. For de stats- og kommunalt ansatte viser Optællingen, at Indtægterne stiger noget i det følgende Femaar, medens de anførte Tal for de andre Kategorier er de maksimale. For stats- og kommunalt ansatte er Maksimum ca. 11 000 Kroner.

Optællingen omfatter kun de beskæftigede, og det maa ikke glemmes, at der foruden disse i de senere Aar stadig har været adskillige arbejdsløse Ingeniører, baade ganske unge og lidt ældre, og en Del af disse vilde uden Ingeniørforeningens Hjælpefond have været højst ulykkeligt stillede.

Det ses, at det er ret beskedne Forhold, der bydes Ingeniører i offentlig Tjeneste, men det er sikkert ikke uden Forbindelse med, at det, at 40 pCt. af de danske Ingeniører er i offentlig Tjeneste, maaske nok kunde tyde paa, at Er-

hvervslivet og særlig visse Industrigræne anvender alt for faa Ingeniører. I dette Forhold kommer der imidlertid sikkert nok en Ændring, efterhaanden som den industrielle Udvikling, der er nødvendig for at optage Befolkningsoverskudet, skrider frem. Det er et godt Tegn, at en Del unge Ingeniører for et Aars Tid siden er gaaet ud som midlertidige Lønarbejdere i Industrien, og at Arbejdernes Organisationer har set med villige Øjne herpaa.

Det er værd at bemærke, at man i Danmark i Mod sætning til f. Eks. Sverige og flere andre Lande endnu slet ikke anvender Ingeniører i Centraladministrationen, men dette Forhold kan sikkert ikke blive ved med at bestaa.

Intet Land kan vedblive at leve af nedarvede Værdier; der maa steds skabes nye Værdier, og Arbejdskraft og Materialer maa i alle Forhold udnyttes paa den mest effektive og økonomiske Maade; men for at opnaa dette kræves der et intensivt Arbejde af en højt kvalificeret Ingeniørstand, som steds faar sin Fornæelse fra den allerbedste Del af Ungdommen.

P. Vinding,
cand. polyt.
Brandinspektør.

”B I K S”

Tag til Amerika!

Den berømte gamle Fodboldspiller, Dr. Sven Knudsen, ogsaa kaldet Sven Spejder, skriver fra U. S. A., hvor han nu er bosat:

„Hvor bliver den Trop af, som laver den første Amerika-Tur fra Danmark? Hvad venter den paa? Ligger Vandet ikke aabent? Gaar der ikke Dampere bogstaveligt talt hver Uge? Hvad behøves der mere?

Der er vel ingen, som vil fortælle mig, at danske Spejdere mangler Foretagssomhed. Tog Hartvig-Møller ikke til Island med Hellerup Troppene i 1913? Der er vel ikke mindre Vand mellem Island og Danmark end mellem Danmark og Amerika? Tog Hellerup Troppene ikke til Lapland langt oppe over Polargrænsen i 1916? Og havde vi ikke Fjorten Hundrede Spejdere i England til Jamboreen og mange andre ved mange andre Lejligheder, hvor de selv maatte klare sig i det fremmede Land?

Vore Spejdere hjemme har altid været Foregangsmænd i mangt og meget, ikke mindst paa Rejsers Omraade. De maa fortsætte med at være Pionererne, der finder de nye sikre Midler for Landets unge og deres Liv. Lad de uforetagsomme fortsætte Rutinelivet, men lad de foretagsomme slaa ind paa de Veje, der fører til nye Riger. Vi har stadig de dygtige unge hjemme, som kan finde Vejene.

Maaske kan disse Linier stimulere nogle af vore rigtig gæve Spejdere til den Daad, som en Amerikatur vil være. Herovre vil man ikke blive overrasket, hvis den finder Sted. Man venter sig meget af dansk Ungdom.”

Uhyggeligt —

En tysk Videnskabsmand har udregnet, at der

af et normalt Menneske kan fabrikeres 7 Stykker Haandsæbe, og desuden findes der Fosfor til 2200 Tændstikker. Et Menneskes kemiske Værdi belpber sig til 2 Kr. 76 Øre. — Vi er altsaa ikke meget værd.

Godt gjort.

Derek Graham-Modgson, som er en Søn af den engelske Konges Radiumlæge, er blevet indstillet til den Medalje, den engelske Forening til Dyrenes Beskyttelse uddeler til særlig fortjenstfulde Dyrevenner.

Derek, som kun er 11 Aar gammel, sprang fuldt paa-klædt ud i en Flod og reddede med Fare for sit Liv en Hund, som er ond-sindet Person havde kastet i Vandet efter først at have snøret dens Bagben sammen.

Viceskoleinspektør H. A. Svane holder Tale ved Afsløringen af Mindetavlen paa Gl. Hellerup Gymnasium i Anledning af 20-Aarsdagen for den første Spejderpatruljes Oprettelse. Man ser i 1ste Række fra venstre: Rektor Hartvig-Møller, Kaptajn Daniel Bruun, Viceskoleinspektøren, H. K. H. Prins Knud, Kommandør Dornonville de la Cour, Ingeniør Knud Jensen.

Jordens Befolkning.

Nationernes Forbund har fornylig i Genève udgivet en Mandtalsliste, om hvilken man nok tør sige, at Alverden er blevet skrevet i Mandtal.

Det tykke Bind indeholder samtidig en Statistik, der viser, at Jordens Befolkning stiger ganske voldsomt.

Vor lille Klode er for Øjeblikket befolket med 1 Milliard 950 Millioner Mennesker.

I 1913 var der 1808 Millioner paa Jorden, i 1926 var dette Tal steget til 1 Milliard 932 Millioner, hvilket vil sige, at Befolkningen i et Tidsrum af 13 Aar er steget 7 pCt.

Som bekendt er Asien den Verdensdel, der er folkerigest. Af Jordens samlede Indbyggertal tager Asien det meste paa sin Kappe, nemlig 1 Milliard 26 Millioner. De andre smaa Millioner er saaledes fordelt: Europa 514, Amerika 232, Afrika 146 og Australien 9 Millioner.

Procenten for Folketallets Stigen er ligeledes størst i Asien.

Hvor findes der ikke Spejdere?

En Amerikaner skriver: „— I Kaukasus har Spejderne et Billede af Araratbjerget paa deres Bæltespænde — en Spejder var min Vejviser dér en mørk Nat. En anden ledsagede mig i Grækenland i Byen, hvor Byron døde; — jeg saa Konstantinopel-Spejdere spille Fodbold med de anatoliske Drengene i Angora. I Nazareth tilbragte jeg en Time med Spejderne. Theodore Roosevelt traf en Trop i en lille By 1400 Fod til Vejrs i Himalaya. Tristan da Cunha, den ensomme Ø, har sine Spejdere; der er en eller to Eskimotropper, og i de antarktiske Egne ledsages Byrd for Tiden af en Spejder. Der er Spejdere i ligesaa mange Lande, som der er repræsenteret i Folkenes Forbund!”

En 16 Aarig Redningsmand.

For nogen Tid siden kastede en 30-aarig Dame sig i Lergraven ved Marinens Flaadestation for at drukne sig. En Overkonstabel fra Orlogsværftet kom

til, og sammen med en Mariner søgte han at redde Kvinden, men ingen af dem kunde svømme, og det vilde formentlig være endt med, at Kvinden var druknet, hvis ikke en rask Kobbersmedelærling, den 16-aarige Børge H. Chr. Petersen, Prinsessegade 75, var kommet til Stede.

Børge Petersen tog Skoene af og sprang resolut ud i Graven, der er fyldt med Mudder. Han fik fat i Damens Haar og svømmede ind mod Land, til Overkonstabeln kunde naa ham.

Kvinden blev bragt til Hospitalet og var snart udenfor Fare. Den raske Lærling fik paa Flyvestationen noget tørt Tøj paa og befandt sig hurtigt i bedste Velgaaende. Børge Petersen har forøvrigt ved en tidligere Lejlighed reddet en lille Dreng paa 10 Aar, Otto Hansen, fra at drukne i Nærheden af Børsbroen.

Han er med andre Ord en ualmindelig gæv Dreng.

En ny Ford.

Et Sted paa en Landevej ovre i England ligger der en Chokolade- og Iskagebod. Det er en Dreng paa tolv Aar, der passer den. Han hedder Leonard Penray, og hvis man beder ham om at tale med Ejeren, kan han svare:

— „Det gør De” for det er ham, der ejer Bod.

Han tjente sine første Penge ved at passe en Parkeringsplads, og for disse Penge købte han Varrer til at sælge fra den lille Bod, han rejste. Han tjener allerede nu tolv Shillings om Dagen, og det er hans Hensigt at udvide Forretningen, saa snart han har lagt Penge nok op til det.

Det er ikke ret mange Millionærer, der er begyndt saa tidligt.

8 Søkende, der alle er Spejdere. Et morsomt Billede af otte glade Søkende — en hel Patrulje — repræsenterende alle Aldre mellem 9 og 21 Aar. Der er 3 Spejdere, 1 Patruljefører, 2 Tropsassistenter og 2 Ulveforere. Patuljen er finsk. Kan der opvises noget lignende herhjemme?

„Spejderdragten er sund—“, siger en Professor. Ved en Diskussion forleden om den moderne Klæde- dragt udtalte en kendt engelsk Professor i Medicin, Leonard Hill: „Den moderne Dreng skulde klæde sig ligesom Spejderne. Den næste Generations Helbred er afhængig af frisk Luft, fri Idræt — og Sæbe!”

Spejdernes Rekreationshjem.

Ved Herne Bugten i Kent ligger „Rose-Marie Hjemmet”, hvor syge Spejdere fra hele England kan opholde sig for at komme til Hægterne igen. Forstanderen er en erfaren Tropsfører, og Hjemmet drives fuldstændig i Spejdersportens Aand. Byens Doktor yder sin Hjælp fuldstændig gratis, og der er en dygtig Oversygeplejerske.

I Aar har Patienterne haft en herlig Sommer. Solbad, Søbad og det fine Vejr har tilsammen gjort Opholdet til en Fest og givet gode Resultater.

Hjemmet ligger dog for langt nede i Sydengland til, at det kan blive til Gavn ogsaa for de Spejdere, som bor i det nordlige- og Midtengland. Men der er gjort store Anstrengelser for at stifte et Rejssehjælpsfond, som skulde sætte syge Spejdere, der bor langt væk, i Stand til ogsaa at nyde godt af Hjemmet.

OM FODRING AF FUGLE

AF

AGNES FRIIS SCHMITTO, FORMAND FOR „SVALEN“

Vinteren er kommet, — Blæst og Slud fortæller os det allerede.

Det er kun for enkelte, at Vinteren betyder Fornøjelser og Sport; for andre — de mange — er Vinteren blot Sult, Kulde og Nød.

Og blandt disse mange er de „vilde“ Dyr og Fugle.

Vi havde i Fjor en sjælden streng Vinter, som gik haardt ud over Markens og Skovens Beboere; Spejderne var med til at hjælpe ved Udlægning af Foder, og de kan glæde sig ved Bevidstheden om, at de maa-ske har frelst en Mængde Liv.

Selvom Vinteren maaske ikke i Aar bliver saa haard — men hvem véd det — vil Spejderne have Muligheder for at gøre en good turn mod Fuglene, — samtidig med at de giver sig selv en stor Glæde. Der er ikke meget, der er saa fornøjeligt som at se de mange forskellige Slags Fugle flokkes om det „Bord“, man selv har „dækket“ for dem. Men det er jo ikke nok at have den gode Vilje, man maa ogsaa vide lidt om, hvordan man fodrer. Man kan nemlig ikke nøjes med at lægge Krummer ud paa Gesimsen, hvis man vil have Besøg af alle de forskellige Fugle, der færdes omkring vore Boliger.

Mejserne og Solsorten f. Eks. æder gerne kogte Kartofler, raadden Frugt, Kødrester, Osteskorper, Oksetalg etc. Talgen hænges udenfor Vinduet eller i et Træ saa nær Stammen som muligt, saa at Mejsen kan faa Støtte under Maaltidet. En Kokusnød er ogsaa en Herreret for dem.

Smaafugle i al Almindelighed er glade for al Slags Frø (særlig Hampefrø), Havre, Hvede, knust Majs, Brød, kogte Kartofler etc.

For at skærme Føden mod Regn, Sne og Blæst lægges den i dertil indrettede Fødekasser, som vore Tegninger viser.

Paa Landet er det jo nemt at have en lille fredet Fugleplads, men selv i den mest støvede By kan man skaffe dem et Tilflugtssted i en Foderkasse ved Vinduet.

Vil Spejderne ogsaa hjælpe Fuglene

ved at hænge Redekasser op, maa disse (se vore Tegninger) anbringes paa ret ubefærdede Steder, saa at Katte og andre uvedkommende vanskeligt kan komme op til dem, og Kassen anbringes fra 8 til 19 Alen fra Jorden. Flyvehullet vendes mod Øst eller Sydøst, og der maa ingen Siddepind anbringes gennem Kassen. Stærekassen skal helst mørkbejtses, saa den ikke ser for ny ud. Stærerne bor gerne sammen i Kolonier, — Mejserner derimod er ikke selskabelige, saa Redekasserne sættes helst langt fra hverandre nær Vand. — Fluesnapperens Kasser anbringes bedst paa en udgaet Gren af et stort Træ ud mod en aaben Plads nær Vand. — Den brogede Fluesnapper bor i Mejssekasser.

Fuglene i Sørne fodrer man med Brød, Korn (Hvede og Havre), Majs, Sild og Fiskeaffald, Kødrester etc.

Som jeg allerede har sagt, er det til megen Glæde for en selv at være Vært for de vilde Fugle, og jeg véd, at Spejderne har et Duelighedstegn, som hedder Fuglevogtermærket. Det haaber jeg, at mange vil forsøge at tage i Vinter.

Glem aldrig, at

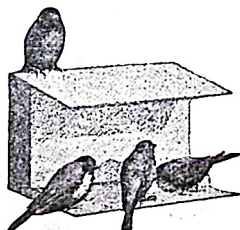
den bedste Maalestok for Hjertets Dannelse hos et Folk, saavel som hos det enkelte Menneske er den Maade, hvorpaa det opfatter og behandler Dyrene.

Agnes Friis Schmitto.

For at blive Fuglevogter

skal man 1) kende Dyrebskyttelseslovene og vide, hvilke Farer, der truer Fuglene, 2) have praktisk Kendskab til, hvorledes 3 forskellige Fuglekasser skal være indrettet og anbragt, 3) have fodret Fugle i sit Distrikt i det mindste i et Aar, 4) kende i det mindste 12 forskellige Fugle med Hensyn til Udseende, Sang og Sædvaner, 5) have ført Dagbog over Fugle og Reder i over et Aar med Oplysninger om Art, Dato først set, Redens Art, Byggested, Højde over Jorden, Dato hvor Reden blev forladt (Ungerne flyvefærdige) etc.

T. C.

ET PAR REJSEOplevelser

Hindholm Kostskoletrup var sidste Sommer paa Cykletur gennem Mecklenburg-Schwerin. Her er et Par Oplevelser fra denne Tur.

I.

Herberget i Lübeck var runmeligt, men alligevel næsten fuldt besat, da vi ankom efter en lang Cykletur i Skylregn. Vi 10 Danske blev anbragt i en Sovesal, hvor der i Forvejen var 6 Danske, som næste Morgen skulde videre til Hamburg; og sammen med dem havde vi en rigtig hyggelig Aften.

Men Lübeck-Besøgets store og uforglemmelige Oplevelse kom dog først den næste Aften. Da vi havde spist og gjort os i Stand, tog vi vore Sangbøger og satte os ned ved et Bord i Samlingsstuen. Der var i Forvejen mange Tyskere, og de forsløg Tiden med at snak-

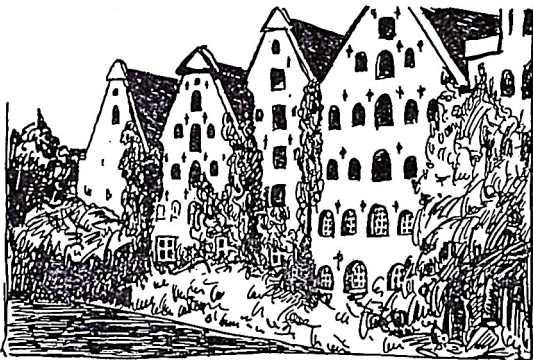
ke og spise. Vi trak Sangbøgerne frem og sang en Sang, medens Sludren gik, og Tallerkner og Knive raslede rundt om os. Da den første Sang var forbi, begyndte vi paa en frisk, og nu forstummede Snakken lidt efter lidt. Maden blev pakket til Side, og alle vendte sig mod vort Bord.

Aldrig saa snart tav vi stille, før en mørkhaaret, kraftigt bygget Herre, Lektor Paul Roth fra Oldenburg, sprang op og gjorde Tegn til sine Dreng, og saa stemte de i med en Sang. Da de holdt op, begyndte vi, og saaledes skiftedes vi til at synge, medens lidt efter lidt alle Herbergets Beboere samledes om os. Der var Mænd og Kvinder og Dreng og Piger i alle Aldre. Nogle havde Musikinstrumenter med, saa de kunde ledsage Sangen med Musik. Ind mellem Sangene fortalte Lektor Roth nogle Historier, saa Jubelen rullede gennem Salen. Vi sang, saa godt vi kunde, nogle af vore smukke Fædrelandssange, og Tyskerne kvitterede med flerstemmigt at synge deres snart kvikke, snart vemodige Vandringsange.

Alt for hurtigt gik Tiden, og vi maatte slutte; men først blev vi opfordret til at synge vor Nationalsang, som paahørtes staaende. Derpaa sang Lektor Roths Dreng den oldenburgske Hymne, og til Slut forenede vi os alle i „Deutschland, Deutschland über alles“.

Inden hvert Hold gik til sin Sovesal, traadte Lektor Roth frem og takkede betaget for denne uforglemmelige Aften, der havde været en enestaaende og smuk Oplevelse for os alle, og udtalte til sidst Ønsket om, at alle Folkeslag maatte komme hverandre saa nær og lære hverandre at

forstaa saa godt som vi, Danske og Tyske, i Aften gennem vor lille Sangkamp havde opnaaet. Og vi takkede for den Gæstfrihed og Imødekommenhed, hvorved vi blev modtaget overalt, hvor vi kom frem, og som havde kulmineret i Aften. Vi skulde alorlig glemme den Oplevelse.

Hansakobmændenes Salpakhuse i Lübeck.

Næste Morgen tidlig drog Oldenburgerne videre paa deres Vandring. Et Par Timer senere rullede vi paa vore Cykler ud af Byen sydover mod Elben.

— For kort Tid siden modtog vi en rørende Hilsen og Tak for sidst fra Oldenburg.

— S.—

II.

(Nedenstaaende er en Skildring af en ganske anden Art.)

En af de sidste Dage vi var i Tyskland, besøgte vi Güstrow, hvor vi skulde ligge om Natten. Straks, vi ankom til Jugendherberget, blev vi modtaget af Herbergsvater, der tillige var Krovært. Han modtog os med smilende Ansigt og skilte os af med Cyklerne. Vi fik bragt Bagagen ind i Sovesalen, og lidt efter kom han med en Del Breve, der var sendt til os. Oven paa Brevbunken laa en lille Lap Papir, hvorpaa der med Blyant stod skrevet: „Tag jer i Agt for Værten,

(Fortsættes Side 23)

DER lød et Ugleskrig inde fra Skovtykningen. Bent standsede og lyttede.

Var det virkelig en Ugle, eller —

Skriget lignede vældigt en Ugles; men netop nu havde han Grund til at vente, at det ikke var en Ugle, der afbrød Stilheden.

Bent kunde ikke afgøre, om det var en Fugl, der havde skreget, eller —

Han fik dog snart Klarhed over Spørgsmaalet.

Hurtigt efter hinanden fulgte fire Skrig, saa var der en kort Pavse, og derpaa kom to Skrig til, denne Gang lidt langsommere, endnu en Pavse og endelig fem korte Skrig.

Uglepatruljen var paa sin Post!

Bent besvarede Signalet, og efter at have skjult Cyklen bag nogle Buske i Skovbrynet, fandt han hurtigt den Kammerat, der havde afgivet Signalet. Det var Otto, yngste Mand i Patruljen.

„Naa, har du nogen Melding?“

„Ja, vi skal gaa herfra stik mod Nord, to Kilometer. Der er den næste Post, og saa skal vi sammen med ham finde to andre. Og saa skal de vise os, hvor vi skal staa paa Vagt, og saa er der ikke mere; men det bliver morderlig spændende.“

Otto var helt ivrig.

Lidt efter var de to Spejdere paa Vej til de andre Vagtposter, og det varede ikke længe, før de alle fem var samlet.

Bent tog Ordet:

„Som I véd, er der nogle Krybskytter, der har skudt en Kronhjort i Mosen nede ved Granaasen. Vi har faaet Ordre til at bevogte den sydlige og østlige Del af Dalen. Skovrideren og Betjentene vil tage sig af den nordlige og vestlige Side.

Krybskytterne har endnu ikke hentet Hjorten; men man mener, at de vil gøre Forsøg derpaa i Nat. Saa er det, vi skal holde Udkig efter dem.

Vi skal være paa vore Pladser Kl. 6, og efter Mørkets Frembrud skal vi liste os frem til det Sted, hvor Kronhjorten ligger. Det er omtrent midt ude i Mosen.“

Bent saa spørgende paa sine fire Kammerater. Havde de forstaaet? Jo, de nikkede!

„Vi gaar op til Skovrideren, saa siger han, hvor vi skal staa.“

I Skumringen laa Uglepatruljens Medlemmer paa de anviste Pladser omkring Mosen. De havde skjult sig i

Uglepatruljen Af Eskild Edén

Skovbrynet og laa musestille. — Skumringen var ved at afløses af Natten. Mørket blev tættere, og Vinden susede med en uhyggelig Hvissen i Granernes duvende Toppe. — Det kunde vel snart være paa Tide at begynde Fremrykningen.

Otto laa for sig selv.

Hele Aftenens sære Stemning og saa Bevidstheden om, at det var virkelige Krybskytter, de havde med at gøre, gjorde ham nok noget beklemmt; men han var dog fast besluttet paa at gøre sin Pligt.

Pludselig hører han Fodtrin, Trampen af tunge Støvler, der maser tørre Grene under sig.

Straks krøb han ind under en Gran med mægtige, ludende Grene, der næsten slæbte hen ad Jorden. Han havde bidt Mærke i den før. Tæt ind til Stammen laa han nu og ventede.

De var ikke overdrevent stille af sig.

Nu kunde han se dem. Der var fire.

De gjorde Holdt lige udenfor hans Skjulested og stod der og spejdede ud over Mosen.

„Bare nu ikke Skovrideren har faaet Nys om Sagen,“ sagde den ene af dem. „For saa bliver det ikke saa let at slippe ud af Saksen.“

„Sludder,“ sagde den anden. „Hvordan i Alverden skulde han faa det at vide? Vi var jo tidligt paa Færde i Morges. Hele Mosen var øde. Næh, der er saamænd ikke en Kat, der aner noget.“

„Ja, den var øde nok,“ sagde den tredje. „Men I maa kalde mig Mads, om jeg ikke saa et Glimt af Skovfoged Jensen, da vi gik hjem i Morges. Og hvis han har set os, saa var det vist klogere at lade Dyret ligge og jolle hjem i Stedet for.“

„Hold saa lige op, hva’!“ Det var den fjerde, der brød ind. „Nu har min Dreng ligget paa Lur hele Dagen lige siden Kl. 10. Og da var der der kunde have i alt Fald ingen, lugtet noget. Hvis der var noget mystisk i Farvandet, saa var Ungen kommet hjem og havde sagt det. Nej, Kronhjorten ligger ganske rolig derude og venter paa os. Hold nu op med det Pjat. Der er ikke een eneste, der aner noget.“

Otto lo. Det var ganske rigtigt, at Skovfoged Jensen

havde set Krybskytterne. Han var blevet hidkaldt af Sikuddet; men i Stedet for at optage Forfølgelsen af Blanditterne, havde han opsøgt Byttet. Derpaa havde han mærket sig Stedet og havde straks alarmeret Skovrideren. I Samraad med denne var Bevogtningen af Tørrænet blevet etableret, saa Krybskytte-Oles Knægt var blevet sendt ud alt for sent.

Otto godtede sig ordentligt.

„Naa, men saa er det vel bedre, vi kommer af Sted,“ sagde en af Fyrene. Det var Peter Kniv, saaledes kaldet paa Grund af et mægtigt Ar, der prydede hans Pande.

„Det kan vel ikke være saa farligt at faa det Smule Dyr hjem.“

Saa snart de fire Banditter havde fjernet sig, kan det nok være, Otto fik rørt paa sig. Nu var han ikke Spor af bange. Opgaven havde taget ham! For ham gjaldt det kun om at faa givet Besked til de andre.

En halv Snes Minutter senere vidste alle Besked, og Garnet om Krybskytterne strammedes.

I den dybeste Stilhed begyndte Fremrykningen. Ingen maatte dog vise sig, før Skovrideren gav Signal. Nu skulde det ske.

Man var kommet Krybskytterne paa ganske nært Hold, uden at de havde mærket noget. Otto kunde næsten ikke holde sig rolig. Hans lystoppede Hoved maatte Gang paa Gang i Vejret, for at han kunde spejde frem mod Stedet, hvor de fire Forbrydere var i travl Virksomhed.

Der lød nu og da løsrevne Ord og korte Ordre ud i Mørket. De frygtede aabenbart ingen Opdagelse.

Saa lød Signalet!

I et Nu kastede Skovbetjentene sig over Krybskytterne, og efter en kort, men voldsom Kamp var de tre belagt med Haandjern.

Den smidige og spinkle Hans — det var Krybskytte Oles Dreng — havde ved det første Tegn paa Angreb smurt Haser og var forsvundet ud over Mosen. Han var smuttet forbi Patruljeføreren, næppe i to Meters Afstand, og denne havde straks optaget Forfølgelsen af ham. Men var Patruljeføreren langbenet, saa var Hans til Gengæld godt hjemme i Mosen, og derfor gik den vilde Jagt længe i Zig-zag ude i Mørket. Dog, det er umuligt at bevæge sig lydløst i Spring i en Mose. Det sjasker og plasker. Patruljeføreren tabte da heller ikke den flygtende af Syne et Øjeblik.

Men hvad der var værre end Hans' Flugt: Peter Kniv fik sledet sig løs og undslap.

Klogere end Hans indsaa han hurtigt, at Lyden maatte forraade hans Kurs, og derfor kastede han sig næsten øjeblikkelig ned, hvorpaa han saa lydløst som muligt arbejdede sig fremad.

Betjentene og nogle af Spejderne, der var stukket efter ham, opdagede pludselig, at de overhovedet ikke havde nogen Anelse om, hvor han var blevet af. I Stedet hørte de med eet et arrigt Ugleskrig fra den sydlige Side af Mosen. Spejderne, der forstod Signalet, løb i Spidsen af Flokken i Retning af Lyden.

Men den flygtende mærkede straks, at han igen havde

(Fortsættes Side 23)

ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE“

Præmieopgave.

Hvad oplevede Kasper i sin Sommerferie?

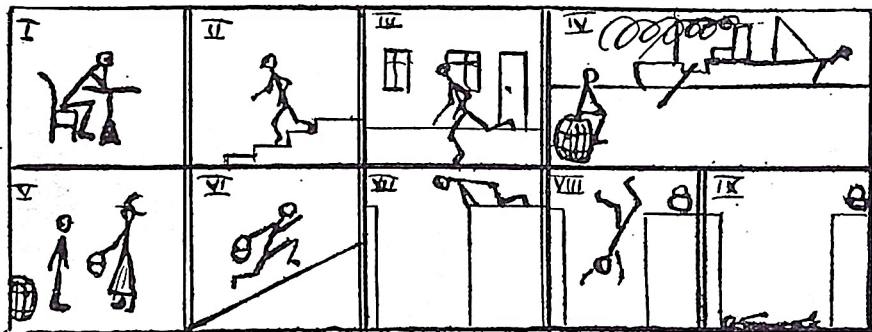
„Uf, hvor er dette her kedeligt,“ tænker Kasper, og det har han Ret i. Sommerferien er lige begyndt, og alle Kammeraterne er rejst paa Landet.

Kasper vilde ogsaa hellere end gerne have været paa Landet, men det havde nu ikke kunnet lade sig ordne. Saa derfor sidder han nu her og kugkelurer (I). Med eet tager han en Beslutning;

der i Lasten? Hvor sejlede Skibet hen? Hvad oplevede Kasper om Bord? Hvordan kom han atter hjem til Skolens Begyndelse? — Ikkesandt, Dreng, det er lige en Opgave for en kvik Ulvehjerne.

I maa beskrive Kaspers Oplevelser saa kortfattet som muligt, og Oplevelserne maa være illustreret, som her anvist.

Den bedste Besvarelse belønnes med et Sæt Løvsavsværktøj.

han styrter ned ad Trapperne (II), løber i fuld Firspring gennem Gaderne (III), og — en, to, tre — saa er han i Frihavnen. — Der foran ham ligger en Dampner med fuld Damp oppe — lige parat til at stikke til Søs. Han sætter sig paa en Tønde og stirrer fortabt paa Skibet (IV); i Tankerne forestiller han sig, hvor vidunderligt det vilde være at komme med ud at sejle. En Dame nærmer sig Kasper (V). „Hør, Lille Ven,“ siger hun, „kan du ikke stikke om Bord med denne Kurv til Kokken?“ Det var lige noget for Kasper; han tager Landgangsbroen i to Spring (VI), spejder efter Kokken, opdager ham agterude og styrer hen imod ham. Paa sin Vej kommer han forbi Lasten. „Hvad mon der er dernede,“ tænker han, lægger sig paa Knæ ved Randen, kigger ned (VII), og — pladask (VIII) — dér ligger han i Bunden af Lasten (IX). Da han igen kommer til sig selv, er Skibet i rum Søs.

Se, Ulve, saa meget faar I at vide om Kasper, — nu maa I selv fortsætte, — og med den Fantasi, I er i Besiddelse af, maa I jo kunne faa noget vidunderligt ud af denne Opgave. Hvad var

Besvarelserne maa indsendes til Redaktionen Kontor inden d. 15. Januar.

God Jagt, Ulve.

Den hvide Ulv.

Danmarks ældste Ulveflok.

I Anledning af Artiklen i Spejdernes Magasin for December af „den vise Fader“, om „Danmarks første Ulveflok fylder 10 Aar“, vil jeg tillade mig at gøre alle Ulve opmærksomme paa, at den første Ulveflok er og bliver „Vedels Egenes Ulve“, som stiftedes den 25.—1.—1920 under Rachsha's Ledelse og i Overensstemmelse med Ulvereglerne og Ulvebogen.

Den i Spejdernes Magasin omtalte Flok „2. Vesterbros Ulve“ er maaske nok tilsyneladende den første, men den dannedes ikke efter Ulvereglerne, og var nærmest at betragte som en Legeklub, da den overhovedet ikke lavede Ulvearbejde af nogensomhelst Art, og den var ikke knyttet til „Det danske Spejderkorps“; først senere lagde den hele sit Arbejde om og kom under Korpsset.

Erik Rønnow.

Brandmandsmærket.

Gennem Rotary Clubben har Det danske Spejderkorps faaet Løfte om en Del Piecer om Brandværnssagen. Disse Piecer kan af enhver Trop faas gratis ved at skrive til Korpskontoret.

Det er en Sag, enhver Spejder vil gribe med Iver, og Hefterne er som skrevet for Spejdere, næsten med Henblik paa, at enhver af Jer i Vinter skulde erhverve Brandmandsmærket.

Ilden er Menneskets bedste Ven og værste Fjende.

Ikke mindst en Spejder har Glæde af Ilden, vi koger vor Mad og vi nyder Baalets Gløder om Aftenen i Lejren. Nu er det jo saaledes, at Brande, forarsaget direkte ved Spejderes Uforsigtighed, er en næsten utænkkelig Ting. Paa dette Felt holder vi os for afgjort bedre end Menigmand, baade i Lejr og til daglig; men

i Danmark tabes aarlig 10 Menneskeliv og
700 Dyr

og ødelægges for 50.000.000 Kr. Værdier. Det vil sige næsten for 1 Million Kr. hver Uge eller for ca. 140.000 Kr. daglig. Aviserne fortæller hver Dag om, at i Gaar brændte det der og der. Og i næsten alle Tilfælde skyldes det blot Uforsigtighed eller Mangel paa Omtanke.

Bedre at forebygge end at helbrede.

Dette gamle Ord kan enhver forstaa, og her er det, at Spejderne kan gøre et Stykke Arbejde. Erfaringen viser, at et af de Duelighedstegn, der har størst Interesse, netop er Brandmandsmærket. Nu, da der er Lejlighed dertil, saa skriv til Korpskontoret og bed om at faa tilsendt nogle Brandværnspiecer. Der findes to Slags med de meget

sigende Navne: „Pas paa!“ og „Vær vaagen“. Sidstnævnte bærer et rigtigt Spejderbillede nemlig Sct. Georg i Kamp med en flammende Drage.

Er du forberedt paa Brand?

Halvdelen af alle Brande vilde kunne være reduceret til næsten ingen Ting, dersom blot Folk tog Tingene med Omtanke, og blot havde ofret ½ Time af en ledig Stund til at tænke paa, hvad de vilde gøre, dersom der uventet udbrød Ild i deres Hjem eller paa deres Arbejdsplads.

Hvor vil det brænde i Morgen?

Det er saa godt som sikkert, at i Løbet af de næste 24 Timer vil der opstaa mere end 1500 nye Brande. Maaske træffer en af dem dit Hjem, og alt, hvad I ejer, maaske bliver alt, hvad du sætter Pris paa, og som du har samlet Aar efter Aar, paa faa Timer Flammernes Bytte.

Hvorfor ikke gøre vort for at hjælpe mod
Brandfare?

Prøv at staa med et Ur i Haanden, hver Gang Viseren har bevæget sig det lille Stykke, der kaldes et Minut, udbryster der en eller flere Brande et eller andet Sted i Verden. Et Sted indebrænder et Menneske, et andet Sted gaar det ud over Dyr, og alle Steder lægges store Værdier øde.

Enhver II Kl. Spejder bør være Brandmand inden
Sct. Georgsdag.

Tag dette Maal op, Arbejdet vil sikkert interessere dig. Enhver Spejder bør være med til at bekæmpe den store Fare, der altid har truet os, og som ogsaa i Fremtiden vil true.

M. C.

TIL ALLE JAMBOREEDELTAGERE!

København, December 1929.

Kære Spejderkammerat!

Endelig afholdes et længe planlagt Jamboreemøde, hvor du sammen med andre Deltagere i Englandsturen vil faa Lejlighed til at genopfriske Minder fra Jamboreen.

Af det righoldige Program fremhæves følgende:

Generalsekretær G. Engberg taler,
En engelsk Jamboreefilm fremvises,
Jamboreen i Ord og Billeder ved Gymnasielehrer K. de Cros Dich,

Jamboreeorkestret, Lurblæsning,
Sketches m. m. m.

Mødet finder Sted i K. F. U. M.s Festsal, Rosenborggade 15, Mandag d. 6. Januar 1930 Kl. 20 prc. Det hele er gratis.

Paa Gensyn!

Med Spejderhilsen

Dahlgaard,	Struwe,	Heiede,
D. D. S.	K. F. U. M.	D. D. S.
Paaklædning: Spejderuniform.		Mød glad!

PS. Jamboree-Deltagernes Forældre og Spøskende er ogsaa velkomne.

Fra Divisionerne

XIV AARG.

J A N U A R

MCMXXX

Nyheder fra Samso.

1. Angantyr Trop paa Samso afholdt i Dagene 3.—10. Juli den sidste Sommerlejr med dens Stifter, Lærer Olsen, inden han skulde rejse til København, og den formede sig som en uforglemmelig Vandrelær paa Klippeøen Bornholm for de 26 Spejdere. Vippeturen med „Østbornholm“, der var rig paa halsbrækkende Momenter — Paradisbakkerne med deres vidunderskønne Natur (her traf vi, heldige som vi var, Rektor Hartvig-Møller, der gav os et Kort over Bakkerne) — den 4000 Tdr. Land store Almindingen — Rytterknægten o. s. v., o. s. v. — Alt bidrog til at skabe festlige Dage, der var værd at opleve igen. Altid godt Sammenhold og højt Humør, selv om det ofte var drøje Bjørneture, vi havde paa vort Vandretogt omkring paa den dejlige Ø, hvor stadig noget nyt og eventyrligt dukkede frem for Øjet.

Ved Hjemkomsten fra Sommerlejren tog vi Afsked med vor udmærkede Fører.

Efter Sommerferien fik vi en ny Fører, og vi har i Efteraaret givet en Spejderopvisning (Spinning, Signaler, Kast m. Redningsreb o. a.) i Nordby paa Nordsamso. — Mange Mennesker, god Tur.

Bravt sled vi i det til vor Fødselsdags- og Jamboreefest den 1. December. Programmet var righoldigt og spændende lige fra Opera til „Talefilm“ (Lysbilleder med Foredrag), fra international Gymnastik til Spejdertriumf. Resultat: Mange Mennesker, — overfød Kasse udeblev heldigvis ikke. Alt klappede godt, og Publikum klappede stærkt.

K. B.

En smuk Jule-good-turn.

Christian II Trop, Nyborg, har adopteret de danske Børn i Slesvig By, saaledes at Troppen arrangerede deres Julefest i Aar. Der blev indsamlet en betydelig Mængde Tøj, Legetøj og nogle Kontanter, der blev fordelt ved Julefesten 2. Juledag, hvor Tropsføreren og en Spejder var tilstede.

Lundby Krat — Aalborg Spej- dernes herlige Jagtmarker.

Lige Syd for Krattet har vi vor faste Lejr, „Skovdalen“, 10 km fra Aalborg, og vi har lært at elske den Egn. Vest for Vejen findes de høje, maleriske Lundbybakker, en Istidsdannelse, der strækker sig helt over til Gug. Her er Lyng, Krat, Høje og Dale, og inde mellem Bakkerne findes en Jættestue og et Mindesmærke for Maleren Lundby, der er født dér.

Lundbykrat Vest for Vejen er en meget ejendommelig lille Lund. Den er nemlig en Rest af de gamle jyske Urskove.

Under „Kejserkrigen“ 1625 plyndrede og brændte Wallensteins raa Landsknægte det uheldige Jylland, og de kom ogsaa til Gunderup Sogn. Da faldt den lille Skov til Brændsel, Befæstningsanlæg m. m. I 1629 blev der afholdt en Synsforretning, og der skrives bl. a.: „at hvis Threr, Hasler, Bøge, Eg og andet Threr, som hafver vered i same Lund, var slett och aldielles afhugget, buort ført och fra Stobben hedenthagen, saa at der nu intet findes i same for'ne Lund och Kratt“. — 25 Tønder Skov forsvandt, Aarene gik, og ingen plantede, men saa groede Lunden op igen, og snart stod den der med smaa Ege, Bøge og Hasler, akkurat som før og nu. En stor Del er ren Bøgeskov, høje, smukke Træer, der huser en vældig Raagekoloni, og saa er der Elm, Eg, Bævreasp, Skovæble og Røn og derunder en tæt Underskov af Hassel, Tjørn, Roser og Vedbend.

Efter Sigende er der ogsaa Egern derude.

Nogle km Syd paa ad Hadsundvejen findes et Mindesmærke for den uheldige lille Kamp i 1864, hvor vore Mænd med deres gamle Forladere faldt i Massevis for Prøjsernes hurtigskydende Bagladere.

Skipper Element.

Troppen har maattet oprette to ny Patruljer og arbejder med de forskellige Prøver samt forbereder sig til den aarlige Tropsfest. Foruden Tropslokale har de fleste Patruljer nu eget Lokale.

Aalborgs første Spejdere.

I 1910—11 gik jeg i den kommunale Mellem-skole, og tre af mine Kammerater fra 4. Mellem var da gennem F. D. F. kommet i Forbindelse med en Gymnasieelev i Katedralskolen, Viggo Munck, nu Læge i Vandel. Han havde faaet fat i den engelske Spejderbog, og sammen begyndte vi saa smaant at „scoute“, som vi kaldte det. Munck rejste imidlertid bort, men er den Dag i Dag meget interesseret, og „Gymnastisk Tidsskrift“, som han redigerer, indeholder ofte Spejderstof.

Den 15. August 1910 startedes den første Patrulje med mig som Patruljefører, og 12. Januar 1911 omdannedes Patruljen til en delvis ny under Navnet „Vikingerne“. Den første, der her i Byen tog sig lidt af os, var daværende Kaptajn Rohleder, hvis to Sønner var med. Senere blev Premierløjtnant Norrie vor Fører, og vi blev efterhaanden mange. Paa en Tur til Lundbykrat var vi over 300, hvoraf mange dog snart forsvandt igen, da der blev Alvor i Tingene.

Vi arbejdede først efter den engelske Spejderbog, som vi splejsede til, senere efter Lembckes Oversættelse. Vi trænedes paa Bejsebakken og i Stolpedalen, der dengang laa som et ukendt Land. Og vi har en Mængde Minder fra denne første „gyldne Tid“, som vi gamle Drengene aldrig glemmer. Vor første Kogespølse: bajerske Pølser, foregik i en Kridtgrav ved Poulstrup, og i en Gaard derude sov vi for første Gang i Lade. Vor første Telttur gik til Poulstrup Krat, hvor vi meget ofte kom. Den første Langtur gik til Muldbjergene i en Efterårsferie i 1911. Jeg husker hver eneste lille Ting derude fra.

En Søn af afdøde Lærer Kock, hvis tre Sønner var Spejdere, blev derpaa Fører i Troppen, der nu talte 3—4 Patruljer, ialt 30 Mand. I det første „Raad“ sad nu afdøde Fabrikant Obel.

I Sommeren 1913 var vi under Ledelse af Kaptajn Lagoni paa vor første Vandreløjr, d. v. s. vi overnattede i private Hjem, der gæstfrit aabnede sig for os. Vi gik 25 Mand over Hadsund—Randers—Aarhus—Silkeborg—Viborg og hjem gennem Himmerland. Turen varede 3 Uger. I September 1913 mødtes vi for første Gang med andre Kammerater til et Stævne med mange Øvelser i Viborg, og nuværende Kaptajn Gredsted var da Fører i Viborg og ledede det gode Stævne. Vi kunde dengang: Vi cyklede fra Aalborg Lørdag Aften; det blev Regn og Torden i Rold Skov — det var den Nat, Tophuset brændte ved et Lynnedslag —, videre til Viborg; en lang, anstrengende Dag, saa atter til „Hest“ og hjemme Nat-ten til Mandag Kl. 4.

I Oktober 1913 begyndte Troppen at bygge sit

eget Hus i „Hundeklemmen“, og Aalborg har saaledes Æren af at være Ejer af et af de første danske Tropskuse.

I Ferien 1914 vovede vi os paa Udenlandsture, idet 7 Spejdere over Frederikshavn cyklede fra Gøteborg til Malmø og tog med Damper hjem fra København. Den herlige Tur varede 11 Dage og kostede 15 (femten) Kr. for hver! (Dog med et Underskud paa 4 Kr.) Allerede da mærkede vi Spejderkammeratskabet i Sverige; og ved den bal-tiske Udstilling i Malmø, som vi saa, var der en Lejr paa over 1000 Mand.

Det var de første, svære Aar. Nutidens Dreng har det let; vi blev forfulgt og gjort Nar af, næsten ingen forstod os, vi maatte gøre alt selv og undgik derfor ikke „Buler“, men det gav mere Rygrad, mere Styrke og Udholdenhed, mere Selv-følelse i god Betydning. Og vi gamle Drengene kunde nu ofte ønske mere af den Tids Idealisme, den Spejderaand, der da trods alle Fejlgreb raadede.

Det er altid en Lykke at have været med ved et stort Værks Start, og vi gamle fra den Tid er glade over den lille Sten, vi fik Lov at sætte ind i Muren i det Stokværk, som hedder „Den internationale Spejderbevægelse“.

I disse Dage sender vi mange gode Tanker til Baden-Powell, den Mand, der gav os meget af det, der var med til at skabe vort Livssyn.

Poul Claussen.

(„Aalborg Stiftstidendes Spejderrubrik“).

En god Patruljefører.

(Stifinderne — 1. Ebeltoft).

Morgenfriske mødte vi hos Grønspættens Kl. 8,30 med Undtagelse af de, der kom for sent. Vi startede Kl. 9 med Skærps-Skoven som Maal og fulgte Banelinien, hvor vi kom ud for den første Oplevelse: En Høgg med en Gulspurv i Næbet; men den blev øjensynlig bange, for den slap sit Bytte.

Vi gik videre ind i Skoven, hvor vi fandt en Lysning, holdt Hvil, og lagde vor Bagage; derefter fandt vi et godt Sted under et stort Træ, og snart stod en net lille Vindskærm opstillet. Saa samlede vi sammen til et stort Baal, som snart blussede livligt og senere gav gode Gløder, hvorover hver ristede et Stykke Kød, som vi fik udleveret. Midt under det hele dukkede en skummel Mandsperson op, men det var dog kun en Skovhugger, der vilde give os nogle gode Raad.

Efter at Klemmerne var fortæret, læste Grønspættens om Baden-Powell og lavede et Par gode Iagttagelsesøvelser.

Turen sluttede med Kaffe hos Grønspættens.

„Den tæthaarede Oxe“.

LIDT OM SNORARBEJDE

AF PASTOR FR. LERCHE

Det er utroligt, saa meget man kan faa ud af det at slaas forskellige Knob. Ved Hjælp af en Filernaal, en Stump Pind og et bestemt Knob laver Fiskeren sit Garn. Men ogsaa Spejderne kan ved Hjælp af Knob lave en Række smukke Knyttearbejder, Tasker og lignende til Gaver, eller til at skaffe sig lidt Indtægt f. Eks. til en slunken Patuljekasse.

Jeg kunde forresten lide, inden vi gaar over til Knyttearbejdet, at vise, hvordan man nemt laver den flettede Tørklædering: „det tyrkiske Knob“. Se engang paa Tegningen. — Man begynder med et enkelt Halvstik, laver et til som til et dobbelt Halvstik. Men i Stedet for at lægge det ovenover det første saa lægges det halvt nedenunder. Nu føres den lange Tamp over den korte Tamp og dernæst tværs gennem de to Halvstik skiftevis gaaende under og over de Dele den møder. Man fører nu den lange Tamp ind langs den korte, og lader den lange Tamp følge parallelt med den korte. Stik et Par Fingre op midt i Knobbet og stram det til i den Størrelse det skal have. Snoren skal ligge tre Gange parallelt inden Knobbet er færdigt. Der gaar en god Meter Snor eller Læderstrimmel til. De to Tampe syes sammen bag paa.

*

Nu Knyttearbejdet. Lad os tage et let Mønster og de Knob, der skal bruges dertil, saa kan man altid senere lave noget vanskeligere. Det klogeste er at begynde at øve sig med ganske almindeligt Sejlgarn. Senere kan man lave nydelige Ting i Kunstsilke. Klip først 18 Stk. Garn af paa ca. 70 cm. Træk derefter en Snor enten paa et Brædt

mellem to Søm eller fastgjort paa anden Maade, og sæt de 18 Stk. fast paa denne Snor med et Slynkestik.

Langs den fastspændte Snor lægger man en ny Snor, fastgjort i den ene Ende. Om denne slaar man med hver af de 36 løse Ender et dobbelt Halvstik. Se Fig. 6—7. Naar denne Række er færdig, tager man Snor Nr. 2 og slaar 3 enkelte Halvstik om Snor Nr. 1, tager Nr. 4 og slaar 3 Halvstik om Nr. 3 o. s. v. Se Fig. 8. Nu følger atter

en Række dobbelte Halvstik bundet over en Snor paa Tværs af Arbejdet.

Begynd saa igen ved Snor Nr. 1. Læg den i en Vinkel paa 45° ned over de 5 næste Snore, idet der med hver af Snorene slaas et dobbelt Halvstik, se Fig. 9.

Snor Nr. 2, der nu er den første i Rækken, bliver den Snor, over hvilken den næste Række dobbelte Halvstik slaas.

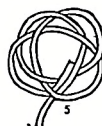
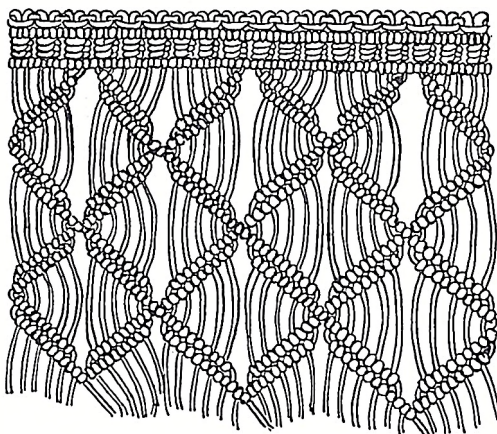
Tegning Nr. 10 viser, hvordan der fortsættes med Snor Nr. 12.

De to Halvdele føjes sammen ved, at man med Snor Nr. 11 slaar et dobbelt Halvstik om Snor Nr. 2.

Har man nu dannet Figuren med de første 12 Snore, begynder man med de næste hele Rækken hen. Dernæst begynder man forfra med at bøjle Snor Nr. 1 ind over 11—3—4—5—6.

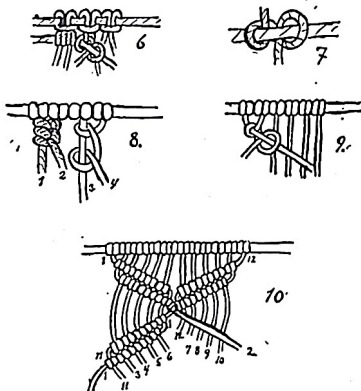
Arbejdet slutes, naar det har naaet den tilstrækkelige Længde med en Række dobbelte Halvstik i Lighed med Fig. 6. Resten af Snoren danner Frynser.

Til en mindre Taske skal der bruges 108—140 cm. Naar de er fæstnet med Slynkestikket, bliver der det dobbelte Antal. Skal Tasken være større, skal Antallet af Snore altid øges med 6.

Tasken syes sammen i den ene Side og i Bunden.

Skal den være meget fin, fores den. Den luk-

kes ved at sy 8 beviklede Benringe i Tasken og trække en tyk Snor gennem dem.

Uglepatruljen.

(Fortsat fra Side 15).

Koblet i Hælene paa sig. Paany kom han paa Benene for med en sidste rasende Spurt at naa i Sikkerhed i Skovbrynet. Netop som han stod paa Spring, fløj en Dreng i Benene paa ham og klyngede sig til ham, medens han stadig søgte at frembringe en Lyd, der skulde forestille Ugle-skrig.

Det var Otto, der var paa Færde.

Trods sine Kæmpekræfter lykkedes det ikke Peter-Kniv at frigøre sig for Drengens katteagtige

Tag. Der var ikke den mindste Udsigt til at undslippe nu, og ikke mange Minutter senere havde han Haandjernene paa.

I Hast blev der tændt et mægtigt Baal ude paa Mosen.

De fire fangne Krybskytter maatte med blandede Følelser finde sig i at se paa, hvorledes Skovbetjentene parterede Kronhjorten.

Men Otto var Nattens Helt!

Tilsmudset og vaade laa Ugleerne om Baalet og varmede sig ved Ilden.

Hvor var Patuljeføreren? Det var Skovrideren, der savnede ham.

Ingen vidste noget om, hvor han var henne.

Det var mærkeligt. Bent kom til at tænke paa Drengene, der listede bort, saa snart der var Fare paa Færde.

Da lød der slubrende Skridt ude fra Mørket. Og hvem kom? Ingen andre end Patuljeføreren med den fangne Hans.

Dagen efter laa Uglepatruljen og drøftede Nattens Begivenheder og Strabadser.

Bent fandt Ordene, der udløste de andres Mening: „Det var uhyggelig mørkt, uhyggelig vaadt og uhyggelig fedtet!“ sagde han med Eftertryk.

„Jeg havde næsten ligesaa meget Ler i mig som paa mig,“ lo Otto. „Da jeg fo'r paa Peter-Kniv, og han prøvede at ryste mig af sig, dyppede han mig ned i Mudderet. Og i Farten glemte jeg helt at signalere. Jeg tror, jeg slugte et helt Læs Ler, inden I kom frem og frelste mig.“

„Du klarede dig stolt,“ sagde Patuljeføreren, og disse Ord fik Ottos Øjne til at lyse. Thi Ros af Patuljeføreren betød for ham langt mere end det, Skovrideren havde sagt.

Otto saa op paa de drivende Skyer og smilede.

„Naar jeg selv bliver Patuljefører!“ Og saa var han langt henne i Drømmene.

Ved G—g.

Et Par Rejseoplevelser.

(Fortsat fra Side 17).

han er en tarvelig Person.“ Den, der havde skrevet Brevet, var en dansk Spejder fra Nykøbing, som havde ligget en Nat paa Herberget og havde opdaget, at der i Døren ud til Beværtningen var et ovalt Hul, der dækkedes af et Blikskilt, som kunde skydes til Side udefra. Naar Værten mente, at alle sov eller var ude, skød han Skiltet til Side for at være sikker i sin Sag, og derefter gik han ad en anden Dør ind i Sovesalen og gennemrodede Rygsækkene og stjal, hvad han havde Brug for af Penge og andre Ting.

Da vi havde læst dette Brev, var der ingen af

os, der havde særlig Lyst til at ligge der om Natten, og da vi i Forvejen vidste, at der fandtes et andet Herberge i Byen, gik vi der hen for at bede om Natlogi. Vi fortalte, at vi vilde køre til Swann — en By noget længere borte — for at ligge der om Natten. Da vi skulde betale for Opholdet, forlangte han 1 Mark og 25 Pfennig for den Time, vi havde opholdt os der, medens vi kunde bo en hel Nat de andre Steder for 2 Mark.

Det andet Herberge var paa Slottet. Her blev vi modtaget meget gæstfrit. Vi skulde intet betale, og varmt Van' stod til vor Raadighed.

Næste Dag cyklede vi saa helt hjem til Hindholm, ialt 155 Kilometer.

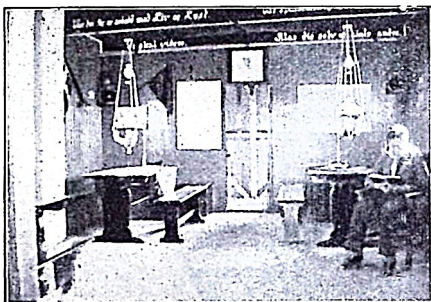
— Verner. —

Aalborg Søspejderne.

2. Aalborg Søspejdertrop fejrede den 26. August 3 Aars Fødselsdag.

I August 1926 startedes Troppen med 7 Spejdere, og kort efter Starten tilgik der Troppen fra en anden herværende Søspejdertrop yderligere 7 Søspejdere. Af disse 14 Søspejdere er i Dag 7

tilbage, og disse 7 har troligt holdt ud i Slidet for at naa de Maal, som dengang syntes at være Luftkasteller... Vi har naaet dem, vi skal nu til at nyde Frugterne af vort Arbejde, nemlig et kammeratligt Samvær i vor egen hyggelige og smukke Station ved Jernbanebroen, den største og bedste Søspejderstation i hele Danmark, og det frie, friske Liv ude paa Limfjordens salte, blaa Bølger i egne Sejlfartøjer. Vi har for 1 Maaned siden indgivet Bestilling paa 3 nye, nøjagtig ens byggede Sejlfartøjer (1 til hver Patr.) specielt tegnet til Søspejderne af den kendte Spids-gatterkonstruktør, Ingeniør Aage Utzon.

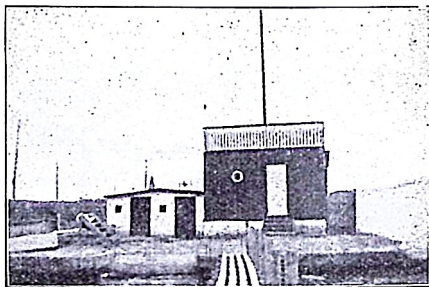
Hvorledes har vi opnaaet disse Resultater? Ja, først skylder vi en Tak til Aalborg Havn, der i sin Tid overlod os den gamle Dreng- og Militærbadeanstalt, som vi pillede ned Stump for Stump og opførte igen i ny Skikkelse paa en overladt Grund umiddelbart op til Jernbanebroens Dæmning og helt nede ved Vandet. Ved Byggeriet blev vi mange Firmaer Tak skyldig for de Gaver, vi fik i Form af Cement, Træ, Mursten, Tagpap, Glas, Støbegrus, Maling etc. etc. Det høje Fundament, Stationen staar paa, og Murene, der indhegner Gaarden, har Søspejderne ogsaa selv støbt. Der blev her udfoldet et stort Arbejde af Drengene; paa den nærliggende Losseplads

hentede de med 2 Trillebøje 6—700 Læs Murbrokker, som blev hugget i Skærver; ca. 40 Sække Cement, 4 Blandinger pr. Sæk, gik med i Støbningen. Bolværket blev med meget Besvær støbt ude i Vandet (ved stærkt Lavvande), og indenfor Bolværket kørte Søspejderne successive over 1000 Trillebørlæs Strandsand. Malingen af Stationen blev ogsaa foretaget af Søspejderne selv. Alleerede paa vor 1 Aars Fødselsdag kunde vi for en større, stærkt interesseret Forsamling med Divisionschefen for de danske Søspejdere i Spidsen indvie vor i Dagens Anledning flagsmykkede Station.

Det andet Aar benyttede vi til at indrette Stationen i, skaffe Indbo, Køkkeninventar, Teltgrejer m. m., og i den Anledning holdt vi en energisk Bortlodning, der gav et saa godt Resultat, at vi med Støtte fra Hr. Sejlmager Hamre kunde anskaffe 16 Køjer (samme Slags som Marinens). Vi kunde saa ogsaa bo paa Stationen om Natten.

Det tredje Aar begyndte vi med at udvide Stationen med et Hus til Værksted og til Opbevaring af Kajaker, hvilke Fartøjer efterhaanden er indgaaet som Befordringsmiddel for Søspejderne, paa samme Maade som Cyklen er Befordringsmiddel for Landspejderne (det bemærkes, at Søspejderen selv bygger sin Kajak).

Vi har nu lagt Baadene op for Vinteren, og der er holdt Afrigningsgilde i Form af en munter Tropsfest paa Søspejderstationen.

Det er et bedrøveligt Afskedssuk, selv den mindste Søspejder drager, naar han om Efteraaret har taget sin sidste Tur paa Fjorden i Kajak, Ro- eller Sejlfartøj.

J. Langgaard.

ALVERDENS SPORT

Redigeret af J. Magnussen

HVORFOR — spørger Baden-Powell — vil 'u være ham, der staar udenfor Banen og ser paa Kampen?

Og her, som saa ofte, siger B.-P. netop det centrale, hvorfor er vi saa mange, som staar udenfor ..., der er Plads til mange, mange flere indenfor.

Men staar vi udenfor og ser til, maa vi ikke glemme, at vi som Tilskuere maa optræde ligesaa sportsmæssigt som indenfor. Og det er ikke sportsmæssigt at haane den, som gør en Fejl eller har et Uheld. Det skete i forrige Maaned, at en Tilskuere, som haandede Dommeren under en Fodboldkamp, blev vist ud. Det var godt ... ja, det var egentlig for mildt end Straf. En saadan Fyr hører ikke hjemme blandt Sportsfolk.

Husk det! Det er ikke sportsmæssigt — end sige spejdermæssigt — at haane den, der paa Banen gør sit bedste.

HAGEMEISTER — vor gave Ven, er jo en meget stærk Mand. Men der er dem, der er stærkere. Han har i Aar i Hammerkast naaet 45,05 Meter, men blev slaaret af Carl Mortensen, Politiet, med 45,61 Meter og August Olsen, Horsens, med 45,15 Meter.

I Vægtkast, 15 Kilo, har han 13,58 Meter. Her har Carl Mortensen 16,05 Meter og Kaj Johansen, K. I. F., 13,88 Meter.

I Vægtkast, 25 Kilo, har Mortensen 11,03 Meter mod Hagemeisters 9,48 Meter.

KNUD LARSEN hentede sig jo desværre et Nederlag i Barcelona mod den spanske Mester Girones. Et stort Spørgsmaal er det dog, om Kampen havde faaet det samme Udfald, saafremt den var blevet afholdt her i København. Den franske Overdommer var ikke Knud en god Mand, og Folkestemningen har sikkert gjort sit ogsaa. At Knud Larsens Popularitet intet har lidt, saa man tydeligt gennem den Modtagelse han fik, da han vendte hjem fra Spanien.

Det kan maaske være morsomt at høre, hvad Sprøjtefører Jacobsen for adskillige Aar siden sagde til mig om Knud i et Interview.

Han udtalte: — Saa er der en ung Mand, som burde blive Verdensmester. Han er ved at komme frem ... og bliver han ved, som han er begyndt, vil han blive en af Verdens bedste Folk.

Han er en Gut helt igennem, — og han hedder Knud Larsen.

OM Boksningens første Dage fortalte Sprøjtefører Jacobsen mig bl. a.:

„Da jeg var en ung Mand, startede Normann Brønn, A. C. Meyer o. fl. „Københavns Athletklub“, og her begyndte man paa Boksning og

Brydning. Det var Krigsassessor Paul Petersen, som havde lært Sporten af en fransk Artist, der begyndte derpaa, og en af hans Elever Stabssergent ved Garden, Castus Hansen, begyndte at give Undervisning i Klubben.

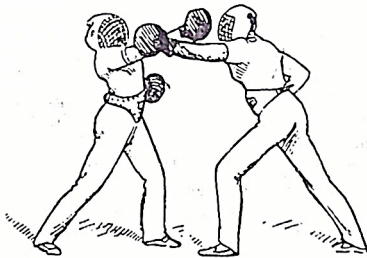
Men man var jo bange for denne nye Sport, som gjorde ondt. Ja, selvfølgelig gjorde den ondt. Hvad skulde den ellers gøre. Men findes der en eneste Sportsgren, som ikke paa et eller andet Tidspunkt gør ondt, naar den drives rationelt? Nej!

Og her gik Castus Hansens Elever rundt med Mavebælter og Fægtemaske! De lærte med andre Ord aldrig at værges sig ordentligt.

I 1889 meldte jeg mig ind i „Københavns Athletklub“, hvor jeg tog fat paa at lære Medlemmerne at bokse. Mine første Elever var Konditor

Knudsen, som nu er død, og Børsting, som var ansat hos Burmeister og Wain. Den 19. Juni 1892 fremførte jeg ved en Præstation, som K. A. K. afholdt, mine første Elever paa Vodroffsland.

Jeg, som havde sejlet med amerikanske Skibe fra mit 18. til mit 28. Aar, kendte derfor den engelske Boksning, og den var jo adskillig anderledes, end det man før havde set. Vi brugte ikke Mavebælter.

Masker og Mavebælter. Saaledes var Boksernes udstyret ved den første Kamp i København.

PAA Opfordring af den engelske Generalstab er der foretaget en videnskabelig

Undersøgelse af de enkelte Idrætsgrenes Værdi. Man gik saaledes frem, at man gav de forskellige fysiske, aandelige og sjælelige Egenskaber, som skulde udvikles gennem Idrættens, et Maximum Point, svarende til Betydningen af den paagældende Egenskab. Resultatet blev, at Boksning kom øverst paa Listen, — der ipøvrigt ser saaledes ud:

	Fysisk			Aandeligt			Sjæleligt		
	Stryke	Behendighed	Udholdenhed	Aarvægenhed	Koncentration	Hurtig Opfattelse	Selvopoffelse	Selvbehererske	Forænske
(Maksimum ..)	10	10	10	10	10	12	12	12	15 (101)
Boksning ..	9	10	10	10	10	12	7	12	8 88
Rugby ..	8	9	9	9	9	10	10	10	13 87
Brydning ..	9	8	10	8	10	10	7	12	8 82
Fodbold ..	6	9	7	9	9	10	10	8	10 78
Hockey ..	8	9	7	9	9	10	10	6	10 78
Baseball ..	8	8	7	9	10	12	7	6	6 73
Haandbold ..	8	10	5	10	10	12	6	6	7 73
Criquet ..	7	9	7	8	8	9	8	7	69
Vand-Polo ..	8	0	8	8	8	9	5	7	6 65
Roning ..	10	6	10	8	10	5	5	5	6 64
Tennis ..	8	9	9	9	8	10	0	0	2 55
Terrænlob ..	6	6	10	4	8	5	6	0	5 60
Badminton ..	5	7	6	7	6	8	0	0	1 40
Golf ..	3	2	3	4	8	0	0	0	0 20
Bowling ..	2	0	1	0	3	0	0	0	0 6
Krocket ..	1	0	0	0	1	0	0	0	0 2

Skotske Spejdere til Jamboree i 1924
— optaget med „Kodak“ Kamera paa „Kodak“ Film

Fotografer!

Anskaf endnu i Dag en „Kodak“

Nu kommer Vinteren med Sne og Is! Der vil forhaabentlig blive Lejlighed til storartet Sport — Kælkning — Skøjteløb — Skiture — Vinterlejerne i Snehytte — kort sagt Oplevelser, der er til uforlignelig Glæde at mindes i de klare og smukke Billeder, en „K o d a k“ og „Kodak“ Film giver med største Lethed.

„Kodaks“ faas hos alle fotografiske
Handlende fra Kr. 24.— til Kr. 273.—
Brownies“ fra Kr. 9.— til Kr. 22.—

K o d a k A k t i e s e l s k a b

Udsalg: Østergade 1.

En skammelig Handling.

En Spejder i Vestjylland har sendt os dette triste Billede, — som har sin egen Historie. Den lyder i Korthed saaledes:

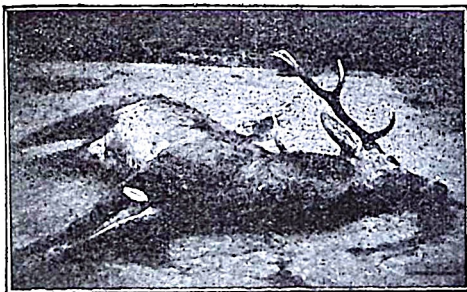
Før nogle Uger siden opdagede man midt i Plantagerne i Byens*) Nærhed en usædvanlig stor og smuk Kronhjort. I vore Dage er Krondyret et ædelt Vildt, der, omend det endnu ikke er helt udryddet, dog kun yderst sjældent ses. Rygtet løb over Egnen. Hjorten skulde selvfølgelig skydes. Mennesket har en mærkelig Trang i sig til enten at ville have eller ville ødelægge alt, det ser af kosteligt og smukt. Og denne Trang er ikke smigrende

*) Spejderen skammer sig for at nævne sin Bys Navn — skriver han.

Men tilbage til Historien. En stor Styrke af Bøsseænd blev allarmet; de drog af Sted, og de fandt Hjorten gaaende dér, hvor de havde ventet det. Hverpaa de brave Folk omringede Dyret og skød det — med Hagl. Kadaveret blev slæbt til Slagteren, — hvor Spejderen, som var oprørt i sit inderste, tog et Billede af det ædle Dyr, før at det kunde tale sit manende Sprog til Spejdere Landet over.

— Selvom jeg ikke mener, at en Spejder bør være Jæger, (naar det da ikke er for at stille sin Sult), vil jeg dog hævde, at Jagt har sin Berettigelse, naar den drives hensynsfuldt og forstaaende, men det, der foregik i den vestjydske Plantage, var ikke Jagt, — det var Mord.

T.

Den dræbte Hjort.

Redaktøren siger —

Spejderjul

blev udsolgt allerede i Midten af December Maaned, og Korpsnet har maattet sige Nej til mange Troppes, som ikke indsendte Bestilling rettidigt.

Molbo Hylet

er Titlen paa et udmærket Tropsblad, som I. Ebeltoft Trop udgiver. Jeg har set Julenummeret, og jeg maa sige, at det er det bedste Tropsblad, jeg endnu er præsenteret for. Molboerne er ikke saa tossede endda!

Det smukkeste Husflidsarbejde

er indsendt af den 12-aarige Helge Nielsen, 1. la Cours Trop. Det var usædvanlig godt lavet og er blevet honoreret med 5 Kr.

Instruktionstavler.

I dette Nummer findes den første af en Række Instruktionstavler, som efterhaanden vil fremkomme her i Bladet. Det er Meningen, at Siden skal rives ud og klæbes paa Karton. Der kan endvidere slaas to Huller i Overkanten, saaledes at Tavlen kan hænge paa Væggen.

To Lommebøger.

Paa Greisens Forlag er atter i Aar udkommet: „Lommebog for Spejdere“ og „Greisens Lommebog for Ungdommen“. Begge de smaa Bøger er redigeret af Kolonnechef Knud Jensen og indeholder en Mængde fortrinligt Stof. Det er tilsyneladende lykkedes at samle alt, hvad der er nødvendigt at have ved Haanden i det daglige Liv af Oplysninger o. lign. — uden at medtage overflødige Ting.

Lommebøgerne har et udmærket Format — til at have i en Vestelomme — og er indbundet i rødt Skindbind. Prisen er ens for begge Bøger, Kr. 1,75.

Mere Korrespondance.

Spejder Erik Jensen, Oluf Bagersgade 17, Odense, 13 Aar gammel vil gerne korrespondere med en jævnaldrende Kammerat i København. — Hvem vil skrive til ham?

Anmeldelse.

Overgartner Hardy Hansen har paa Hage & Clausens Forlag udsendt en fortræffelig Bog „Børnenes Have“ med et Forord af Viceskoleinspektør Svane. Pris Kr. 2,50. Der er sikkert mange Spejdere, som raader over en lille Stump Jord, som de maa kalde deres egen, og de kan gennem denne Bog faa en letfattelig og udmærket An-

visning paa saavel Anlæg som Dyrkning af Haven. Naar man læser i „Børnenes Have“, faar man en brændende Lyst til straks at gaa ud og grave og plante. Den anbefales paa det bedste.

Om at telefonere.

Jeg véd jo nok, at I alle kan telefonere, men jeg har mange Gange ærgret mig over saa forkert eller rettere uhøfligt, Spejdere telefonerer. Det er sjældent, at en moderne Dreng optræder uhøfligt, naar han staar overfor fremmede, — men i Telefonen, hvor man ikke ser, hvem man har foran sig, er det aabenbart anderledes. Følgende smaa Regler burde altid overholdes:

1) Tal høfligt — og tydeligt — til Telefondamen. Hendes Arbejde er vanskeligt.

2) Naar du faar Nummeret, saa sig straks, hvem du er, før du beder om at tale med den, du søger. Gør en Undskyldning, fordi du ulejliger et andet Menneske til Telefonen. Sig ikke: „Maa jeg tale med Peter!“ men: „Det er Hans, undskyld jeg forstyrrer, men jeg vilde gerne tale med Peter!“

3) Telefoner ikke til Folk før Kl. 9 og efter Kl. 22.

4) Hvis Forbindelsen bliver afbrudt, skal den, der ringede op, kalde igen.

5) Vær varsom, naar du taler i Telefonen, husk, at Modparten kan ikke se dit Ansigt. Misforstaaelser kan let indtræffe.

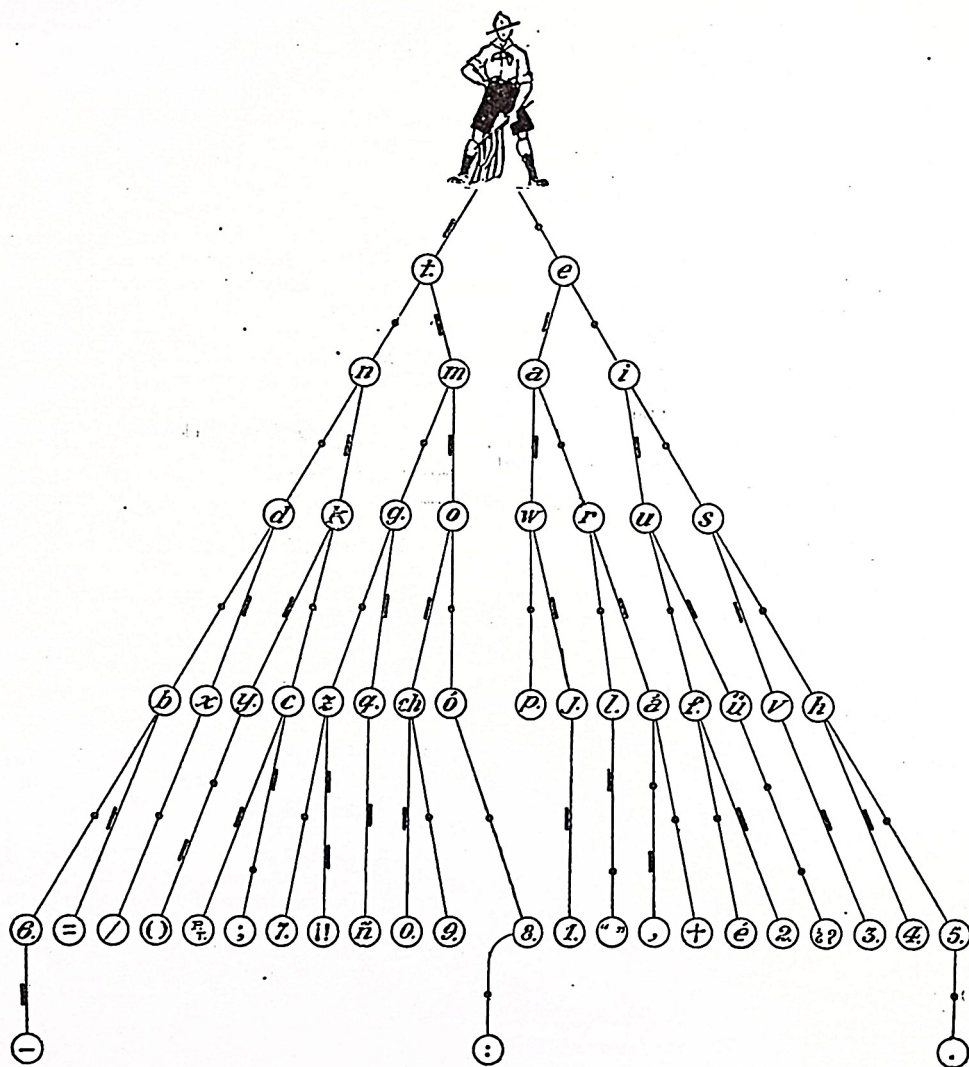
Titulering.

Mens jeg taler om Høflighed og den Slags Ting, kan jeg besvare nogle Forespørgsler, nemlig om, hvordan Læserne skal skrive til mig. Jeg faar mange pudsige Breve, og nogle skriver „T. Kastesen“ til mig, andre „Hr. Landsdommeren“. — Jeg vil helst kaldes „Tage“ af Spejdere, og I maa gerne skrive „du“. Det er jeg vant til fra „mine egne Drengene“. Forøvrigt vilde jeg finde det rigtigst og mest spejdermæssigt, om alle Spejdere fra den yngste til den ældste sagde „du“ til hinanden. Saaledes gør de i Norge og Sverrig. — Altsaa, hvis I har Lyst, saa skriv blot „Kære Tage“ og „du!“ Det betragter jeg ikke som uhøfligt. Tværtimod.

Glædeligt Nytaar!

Tage.

Instruktions Tavle I.

•Morse-Alfabetet•

DRENGEN, DER FORSTOD SIN CHANCE

Af Grosserer P. H.

Jeg skulde bruge en Bydreng og averterede derfor efter en. — Om Formiddagen kom den første Dreng. Han var lille, lys og saa beskeden ud. Jeg saa alvorligt paa ham og sagde: „Inden vi tager fat, vil du maaske gøre mig en Tjeneste og gaa ned og købe mig „Dagens Nyheder“ fra i Gaar. Her har du 10 Øre.“ — Det varede fem Minutter, saa var Drengen tilbage, rakte mig Bladet og sagde høfligt: „Vær saa god!“ — Det var Udgaven fra i Dag, ikke den fra i Gaar, som jeg havde bedt om. Jeg gjorde ham opmærksom paa det hvortil han svarede: „Jeg troede, det skulde være den fra i Dag.“ „Du passer ikke til Pladsen,“ sagde jeg; du hører ikke efter, men løber med en halv Vind i Stedet for at tænke dig om; det kan vi ikke bruge her.“

Det varede en halv Time, inden der igen stod en Dreng foran mig. Han var lang, smal og saa intelligent ud. Jeg gav ligeledes ham 10 Øre og bad ham købe „Dagens Nyheder“ fra i Gaar. Han fik Pengene og gik, og jeg ventede endnu paa, at han skal komme tilbage, men han er nok dræbt i den frygtelige Trafik. Han faldt paa sin Post. Fred med hans Minde.

Næste Dreng var lille og mørk og saa energisk ud. Han fik 10 Øre og samme Opgave som de andre. Jeg stod ved Vinduet og saa, hvordan han kom ud fra Porten og gik over Gaden og ind i en Cigarforretning. Kort efter kom han ud og gik nedad Gaden til Anlægget, hvor han satte sig paa en Bænk. Her tog han Avisen frem og begyndte at læse. Jeg regnede ud, at det maatte være Sportssiden, han læste. Efter at der var gaaet 22 Minutter, rejste han sig og kom direkte op til mig med Avisen.

„Det tog nogen Tid,“ sagde jeg.

„Ja, jeg maatte ind i saa mange Forretninger, inden jeg fik den; den var udsolgt alle Vegne.“

„Sig mig, hvad er din Mening om Knud Larsen?“

„Knud! Han har en morderlig fin Parade, stor Styrke og effektiv Slagkraft. Han vil sikkert inden længe være Verdens fineste Bokser. Man maa ubetinget anse ...“

„Tak, min Dreng, jeg tror, du skal se at faa Plads som Redaktør ved et Sportsblad.“ —

Det varede en Time, inden den fjerde Dreng stod paa mit Gulv. Han var bleg og tilbageholdende, og der var noget

pigedrengeagtigt over hans Væsen. Man var næsten bange for at ulejlige ham. Han gik og kom efter et Kvarters Forløb tilbage med „Morgenbladet“, men meget rigtigt Nummeret fra i Gaar.

„Det var „Dagens Nyheder“, jeg bad om,“ sagde jeg venligt. „Ellers er det rigtigt nok.“

„Aah! var det „Dagens Nyheder“. Jeg syntes saa bestemt. De sagde „Morgenbladet“, — men den har vi da for Resten ogsaa derhjemme.“

Jeg tænkte mig om et Øjeblik og forstod saa, hvorfor han havde været borte saa længe. Han havde altsaa været hjemme efter Avisen.

„Du passer ikke til Pladsen,“ sagde jeg; „dig kan jeg ikke stole paa.“

Han stod mut et Øjeblik og sagde saa:

„Jeg skal vel have noget for Ulejligheden?“

„Det har du Ret i. Man skal virkelig ikke gøre noget gratis. Her har du 15 Øre, med de 10, du fik før, bliver det 25, og det er vel nok, farvel!“

Jeg gik hen og spiste Frokost, og da jeg kom

POUL HOLM
SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Atletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

Petit Kabinet 6 Stk. Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

Faas overalt

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af
Smøbe, Potasko og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet
aldrig. — Saa har De:

Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder
A/S Nord. Blacking Comp. Lærkev. II. Tlf. 5092-12687

tilbage, stod Dreng Nummer fem og ventede paa mig. En lille Dreng med skarpe, vaagne Øjne. Han bukkede høfligt og sagde, at han søgte Pladsen.

„Udmærket,” sagde jeg, „vil du løbe ned og købe mig „Dagens Nyheder” fra i Gaar. Her har du 10 Øre.”

„Vær saa god,” sagde Drengen og tog Avisen frem fra en Inderlomme og rakte mig den.

„Har du den allerede hos dig? Hvordan kan det være?”

„Jo,” sagde han og saa mig frimodigt op i Ansigtet, „jeg mødte de andre Fyre, som havde været her, og de sagde, hvordan det spændte af her, saa jeg mente, det var bedst, at jeg tog Avisen med fra Begyndelsen.”

Han fik Pladsen, og han har været her en Uge nu. Jeg har lagt Mærke til, at vi ser paa hinanden med en gensidig Mistro. Han udfører sine Hverv punktligt, skønt det ikke som først sker veioverlagt og forud beregnet.

P. H.

Alle

Duelighedstegn

og

Mærker

er færdige og kan købes paa

Depoterne.

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Svend Aage Hansen

Varbingborg.

Dette

Gummistempel med dit eget Navn

kun Kr. 1.50

Kan bestilles hos alle Boghandlere

eller mod indsendelse af Beløbet pr. Postgiro 1204 direkte til Forlaget.

Ved Indsendelse af Bestilling paa 5 Stempler faar du dit eget gratis.

— Sværtepudd 65 Øre —

SPEJDERNES LOMMEBOG

Skindbind 1.75

GREISENS LOMMEBOG

for Ungdommen og

SKOLEELEVER

Skindbind 1.75

Se her!

FOTOGRAFIER

(Postkort) fra Jamboreen paa Ermelundssletten.

10 Stk. sælges for 25 Øre.

Fr. Palm Greisens Forlag

Kronprinsensgade 3 - III. af Købmagergade
Tlf. C. 4619 og 19318

Spejder!

Ved at købe hos de Averterende i
Dit Blad, støtter Du Dig selv.

Det danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembekes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Norregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKER! Nørrebro Centraltrykkeri, N.

Strandvejskiosken

Strandvej 193

Vedbæk

anbefales Spejderne

Røde Kors Depot

Vi kan sagtens smile

for vi bruger

Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber, brugte han intet andet.

NB. Prisen nedsat til 50 Øre pr. Tube; faas i alle Schous Udsalg og paa Korpsits Depot.

Enhver

SPEJDER

og

Sportsmand

bruger daglig

WRIGLEYS P. K. TYGGEGUMMI

med Pebermyntesmag

FORFRISKENDE

SUNDT

VELSMAGENDE

SPEJDERNE

køber Deres Ost og Konserver til Lejren bedst og billigst i det gamle Ost- og Konserverlager

Skindergade 49

Byen 7820.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DERFOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have set mine forskellige Telte opstillede i

H. Halmøe

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

BYENS REPRODUKTIONS-

AKTIE- ANSTALT SELSKAB

Clichéer af enhver Art

FREDERIKSBORGGADE

Telefon 5 Byen 7750

Spejder!

Vil du
deltage i

Barnängens

store Præmiekonkurrence,

*saa begynd i Dag at bruge Vademecum Mund-
vand og Tandcrème. Faa ligeledes din Familie
og dine Bekendte til at bruge Vademecum og
samle paa den tomme Emballage. Jo mere tom
Emballage du har samlet, jo større er din Chance
for at vinde en af Konkurrencens store Præ-
mier — en Cykle — et Spejderudstyr eller andet.*

*Læs nærmere om Konkurrencens Regler i
Februar Nummeret.*

V A D E M E C U M
MUNDVAND • TANDCRÈME